

Flower: Supramental manifestation

15 ఆగస్టు విశిష్టత

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక, ఆగస్టు 2005

విషయసూచిక

ఉపోద్ఘాతము

శ్రీఅరవిందులంటే ఎవరో ఒక మహామనీషి అని తెలుసునేగాని ఆయన నిజస్వరూపము ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఒక్క మదర్‌కే తెలుసు. శ్రీవారు వారి జన్మదిన సందర్భాలలో చేసిన ప్రసంగముల ద్వారా మనకి కొన్ని విషయాలు తెలియవచ్చినవి.

మనం శ్రీఅరవిందుల సమకాలికులం – ఎంతో అదృష్ట వంతులం. ఎందుకంటే వారు భౌతికకాయాన్ని త్యజించినప్పటికి మన మధ్యన మెసులుతూనే ఉంటారు. ఎవరో ఒకసారి "నేడు శ్రీఅరవిందుల జన్మదినము గదా! వారు వచ్చినట్లు మనకు తెలుస్తుందా? వారు నిజంగా వస్తారా?" అని శ్రీమాతను అడిగారు. "వారెప్పుడూ మన మధ్యనే ఉంటారు. కాని ఈ రోజున నువ్వు ఆయనను గురించి ప్రత్యేకంగా తలుచుకుంటూన్నావంతే!" అని ఆమె జవాబిచ్చారు. కాని ఆయన ఎప్పుడూ మన మధ్యనే ఉంటారు. కళ్ళు మూసుకొని ధ్యానం చెయ్యి. అంతరంగంలోకి ప్రవేశించు. బాహ్యాస్పందనలను దాటి అఖాతాలలోకి వెళ్లు. అదిగో ఆ వెలుగు, ఆ మూర్తి, ఆ సాన్నిధ్యము, నిన్నావహించిన ఆ చైతన్యము ఎవరి దనుకుంటున్నావు? చూశారా! తనంతట తానే ఆయన వచ్చి, నిన్ను పరివేష్టించి ఉన్నప్పుడు, నువ్వు కాస్త ప్రయత్నించి, ఆయనను నీలోకి ఆహ్వానించవచ్చును గదా!

– సంపాదకుడు

కవర్ పేజీ మీద పువ్వు

ఆధ్యాత్మికార్థము :అతిమానస ఆవిర్భావము
Supramental Manifestation
Blood lily (Scadoxus multiflorus)

ఆగస్టు 15 ఎంతో ముఖ్యమైన రోజు

ఆగస్టు 15 శ్రీఅరవిందులు ఆవిర్భవించిన రోజు, భూలోక జీవితంలోనే ఓ గొప్ప మలుపు.

శ్రీమాత

శ్రీఅరవిందుల ఆగమనము, ఆవిర్భవించనున్న సరికొత్త జాతి

ఒక నూతన జాతి, ఓ వినూతన ప్రపంచం, అతి మానసం ఆవిర్భవించబోతోందని వెల్లడించడానికి దివి నుండి భువికి దిగివచ్చిన దివ్యపురుషుని అవతారమే శ్రీఅరవిందులు.

*

మానవుడు నిన్నటి సృష్టి.
రేపటి సృష్టిని, అనగా అతిమానసవ్యక్తి రాకను ప్రకటించడానికే శ్రీఅరవిందుల ఆగమనం.

శ్రీమాత

(ఒక సాధకునికి రాసిన లేఖ నుండి)

1959 ఆగస్టు 15

...మరి ఇప్పుడు ఈ రోజు నేను మళ్లీ రాస్తున్నాను. ఎందుకంటే ఈ రోజు గతానికి తెరదించిన గొప్ప రోజు. గతంలో జరిగిన పొరపాట్లను చెరిపివేసిన రోజు....

శ్రీమాత

(ఒక సాధకునికి రాసిన లేఖ నుండి)

...ఆగస్టు 15 సహజంగా ఓ మలుపు. సాధనలోనూ, జీవనంలోనూ కూడా ఇది నాకు వ్యక్తిగతంగా గుర్తుంచుకోవలసిన రోజు.

ఇతరులకు పరోక్షంగా మాత్రమే.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు

(*CWM* Vol. 8, p. 265; Vol. 13, pp. 19-20; *SABCL* Vol. 27, p. 433)

15 ఆగస్టు 1906: బెంగాల్ జాతీయ కళాశాల

శ్రీఅరవింద ఘోష్ ప్రిన్సిపాల్‌గా, శ్రీ సచ్చిదానంద ముఖర్జీ సూప రింటిండెంట్‌గా బెంగాల్ జాతీయ కళాశాల, పాఠశాల 1906 ఆగస్టు 15 వ తేదీన బౌ బజార్ వీధిలో ప్రారంభమైంది.

సుమిత సర్కార్

*

బెంగాల్ జాతీయ కళాశాల, పాఠశాల ప్రారంభోత్సవానికి సంబం ధించిన పూర్తి నివేదిక 1906 ఆగస్టు 15 న 'బెంగాలీ' అనే పత్రి కలో ప్రచురించబడింది.

బౌ బజార్‌లోని 191/1 నెంబరుగల అద్దె ఇంటిలో ఆగస్టు 15 నాడే బెంగాల్ జాతీయ కళాశాల, పాఠశాల రూపు దాల్చినవి. దాని తొలి ప్రిన్సిపాల్ శ్రీఅరవింద ఘోష్.

...సాహిత్యం, విజ్ఞానం, సాంకేతికం అనే మూడు ప్రధాన శాఖలుగా బెంగాల్ జాతీయ కళాశాల, పాఠశాల తన కార్యకలా పాలను 1906 ఆగస్టు 15 నుండి ప్రారంభించింది.

హరిదాస్, ఉమా ముఖర్జీ

అనువాదం: పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు

(*The Swadeshi Movement in Bengal, 1903-08*; The Origins of the *National Education Movement 1905-1910;* 1957 ed., pp. 83,85)

Sri Aurobindo is always with us, enlightening, guiding, protecting. We must answer to his grace by a perfect faithfulness.

The Mother

(*CWM* Vol. 13, p. 13)

15 ఆగస్టు, 1908: కోర్టులో ఒక ఇంటర్వ్యూ

(15 ఆగస్టు 1908 న శ్రీఅరవిందులు ఒక పత్రికావిలేఖరికి ఈ క్రింది ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చారు. అది ఆలీపూర్ మేజిస్ట్రేట్ కోర్టు ఆవరణలో జరిగింది. అప్పుడు వారూ, ఇంకా అనేకమంది కోర్టులో విచారింపబడుతున్నారు. ఆ కేసే తరువాత ఆలీపూర్ బాంబ్ కేసుగా ప్రసిద్ధి చెందింది.)

ARABINDO GHOSE:
A REMARKABLE INTERVIEW
BIRTHDAYS AND COINCIDENCES
DID HE EDIT "BANDE MATARAM"?

ఒక ప్రముఖ ఇంటర్వ్యూ

జన్మదినాలు – యాదృచ్ఛికాలు

శ్రీఅరవిందులు 'వందేమాతరం' సంపాదకులా?

('ఎంపైర్ స్పెషల్')

శనివారం నాడు, విచారణకు ముందు, తరువాత కూడా తీవ్రవాదుల సైన్యంలో అత్యుత్సాహం కనపడింది. బరీంద్రకుమార్ ఘోష్‌కు, ముజఫర్ బాంబుఘటనకు గల సంబంధం వలన, ఈ కేసులో వచ్చిన ఉత్సాహం, కోర్టు ముగిసిన తరువాత ఓ గందరగోళంగా మారింది. వీటి ఫలితంగా, ప్రతి రోజూ కోర్టువ్యవహారాల విలేఖరికి, ఓ అపూర్వ అనుభవం లభ్యమైంది.

న్యాయమూర్తి లేచి వెళ్లిపోయిన తరువాత, ఈ విలేఖరి, సాధారణంగా పొడుగైన 'క్యూ' లో ఉండే ముద్దాయిలను తప్పుకుంటూ, లోపలికి వెళ్లేందుకు ప్రయత్నించాడు. ఆ 'డాక్' కేవలం ఇద్దరు నిల్చునేందుకే వీలుంటుంది. మామూలుగా అందులో జొరబడటానికి, ఒక క్రీడాకారునికే (acrobat) సాధ్యమవుతుంది.

శనివారం ఒక ప్రత్యేక దినం, ఈ విలేఖరిని వారెంత మాత్రం అనుమతించకుండా, అడ్డుతగిలారు. ఆ గుంపులో కొంతమంది విలేఖరి కంఠం చుట్టూ వ్రేళ్లాడితే, మిగతావారు అతనిని ముందుకు సాగనీయలా. "ఎందుకు నన్ను అడ్డుకుంటున్నారు?" అని ప్రశ్నిస్తే, "అరవిందుల నడుగు" అని సమాధాన మిచ్చారు.

ఆ విధంగా, అరవిందులతో మాట్లాడటం జరిగింది.

విచారణ ప్రారంభమైనప్పటి నుంచీ, ఈ శనివారం (15 ఆగస్టు 1908) వరకు, అరవిందులు ఒక విధమైన నిర్లిప్తతతో ఉండేవారు. మొదటిరోజు విచారణ నుంచి, ఈ 36 వ రోజుదాకా, ఆయన ఒక బెంచిమీద కూర్చొని, నేల మీదే దృష్టి నిలిపి ఉంచే వాడు. విచారణలోని విషయాలను ఏమాత్రం పట్టించుకుండేవాడు కాదు.

కాని ఈ శనివారం నాటి అరవిందులు పూర్తిగా భిన్నమైన వ్యక్తి. ఇంతవరకూ అతిగంభీరంగా, పరధ్యానంగా ఉండే అయన వ్యక్తిత్వం, ఒక్కసారిగా ప్రకాశవంతంగా, ఉత్సాహకరంగా మారి పోయింది. అరవిందులే వివరించినట్లుగా, దీనికి కారణం చాలా ప్రముఖమైంది. "మొదటి సంగతి, ఇవ్వాళ నా పుట్టిన రోజు. ఇప్పు డున్న పరిస్థితులలో, దానినెంత బాగా జరుపుకోవచ్చో, అంత బాగా జరుపుకుంటున్నాను. నా జన్మదినం 15 ఆగస్టు 1872. 1906 లో ఆ నా జన్మదినానే, నేషనల్ కాలేజీ తన ద్వారాలను తెరిచింది. మిగతా విషయాలతోపాటుగా, విద్యార్థులకు స్వదేశీ సిద్ధాంతాన్ని బోధించేందుకే ఆ కళాశాల."

ఇంకా వివరిస్తూ, అరవిందులిలా అన్నారు "1907 లో, ఆ రోజుకు ముందు రోజునో లేక తరువాతి రోజునో, నేను మొదటి 'వందేమాతరం' రాజద్రోహనేరం క్రింద అరెస్టు చెయ్యబడ్డాను. ఇవాల్టి నా జన్మదినం ఇంకా ప్రముఖమైంది. ఎందుకంటే ఇవ్వాళ, ఇప్పటివరకు విచారించిన సాక్ష్యాలాధారంగా తప్పక నా కేసును, పై కోర్టుకు 'కమిట్' చేస్తానని మేజిస్ట్రేటు హామీ ఇచ్చాడు. ఈ కేసు రాజద్రోహ నేరానికి కాదు, విప్లవం అనే నేరానికి."

"ఇంతేకాక, నా తమ్ముడు బరీంద్రుని కూడా నా జన్మ దినాన్నే, ముజఫర్ వ్యవహారంలో కుట్ర జరిపిన నేరానికి కాకుండా, హత్యా నేరానికి సహాయం చేశాడనే నేరాన్ని ఎదుర్కొనవలసి వస్తుందని భయపెట్టటం జరిగింది."

చిరునవ్వుతో అరవిందులిలా అన్నారు "ఇలా ఇదంతా నా పుట్టిన రోజునే జరిగిన చెప్పుకోదగిన ఘట్టాల సమాహారం సుమా!"

"ఈ సుదీర్ఘమైన విచారణలో మీరు అలిసిపోయారా అని అడుగుతున్నారా? మేము విసిగి వేసారిపోయిన మాట నిజమేకాని, మాకేం పరవాలేదు. నిజం చెప్పాలంటే, నేను '*వందేమాతరం*' సంపాదకుడనటానికి, ఇంతమంది సాక్ష్యులను తోలుకురావటం వృథా. నేను కచ్చితంగా '*వందేమాతరం*' కు సంపాదకత్వం వహించాను. అయితే అది బిపిన్‌బాబు మొదట్లో సంపాదకుడుగా ఉన్నప్పుడు, అప్పుడప్పుడు మాత్రమే. ఇంకోసారి స్పష్టంగా చెబుతున్నాను. నేనెప్పుడూ, ఎప్పుడూ కూడా, సంపాదకుని కుర్చీలో కూర్చొనలేదు. ఆ పత్రికలో ప్రచురితమైన వ్యాసాలను నేనెప్పుడూ వ్రాయలేదు. కొన్ని వ్యాసాలను వ్రాశాను కాని, అందులోని ప్రసిద్ధ వ్యాసాలను నేనే వ్రాసానని ఎంతమాత్రం చెప్పను. నిజానికి వాటిని నేనే వ్రాయలన్నది నా కోరిక" అంటూ తల పంకించాడు.

చివరగా అరవిందులు వదిలిన బాణమిది: "ఈ యాదృచ్ఛిక సంఘటనలకు నీవింకొకటి కలపవచ్చు. బహుశా నా వచ్చే జన్మదినానికి నేను అండమాన్ దీవుల నుంచి తిరిగివస్తానేమో!"

సంతోషంతో నిండిన ముద్దాయిల మధ్య, నేల మీద సుఖాసీనుడైన అరవిందుని వద్ద నుంచి, ఈ విలేఖరి సెలవు తీసుకున్నాడు.

('ది ఎంపైర్' ఆగస్టు 18, 1908)

అనువాదం: కాకుమాను తారానాథ్

(*CWSA* Vol. 7, pp. 1145-46, *Sri Aurobindo Archives & Research* April 1911, pp. 114-15)

ఆగస్టు 15 1908: న మేజిస్ట్రేట్ చేసిన పొరపాటు

ఆగస్టు 15 1908: ఈ రోజుకు రెండు విధాలైన ప్రాముఖ్యత ఉంది. మొదటిది: ఇది శ్రీఅరవిందుల 36 వ జన్మదినం. రెండవది: ఆలీ పూర్ బాంబుకేసు విచారణలో, సాక్షుల విచారణకు చివరి రోజు.

'ఎంపైర్' ఇంటర్‌వ్యూలో, శ్రీఅరవిందులు, ఆ రోజున న్యాయస్థానంలో జరిగిన ఒక సంఘటన ప్రాముఖ్యాన్ని గురించి చెప్పారు. అది మేజిస్ట్రేట్ లియోనార్డ్ బిర్లే చేసిన ప్రకటన. తాను ముద్దాయిలను 'రాజుకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు చేయదలచారు' అన్న నేరారోపణతోను, శ్రీఅరవిందుల సోదరుడు బరీంద్రకుమార్ ఘోష్‌ను, హత్యాప్రయత్నానికి సహకరించాడన్న నేరారోపణతోను, సెషన్స్ న్యాయస్థానానికి కమిట్ చేస్తానన్న ప్రకటన.

బిర్లే ప్రకటన ముఖ్యమైనదే అయినా, దాని అసలు ప్రాము ఖ్యత, కోర్టు వారి దృష్టికి రాలేదు. ఆ 14 వ తేదీన, ముద్దాయి శైలేంద్రనాథ్, దీనదయాళ్ బోస్‌ల న్యాయవాదులు, కొంతమంది సాక్షులను, ముఖ్యంగా అప్రూవర్ నరేంద్రనాథ గోస్వామిని క్రాసు పరీక్ష చేయటానికి, న్యాయస్థానం అనుమతి కోరారు. దానిని విన్న మెజిస్ట్రేట్ బిర్లే, తానింకా ముద్దాయిల విచారణను ఆలస్యం చేయ దలచుకోలేదంటూ, అనుమతి నిరాకరించాడు.

('వందేమాతరం', 1908 ఆగస్టు 15)

15 వ తేదీన, తిరిగి ఆ ఇద్దరు న్యాయవాదులు తమ కోరి కను పునరుద్ఘాటించారు. దానిని పరిశీలించిన బిర్లే, తాను సాక్ష్యా లను పరిశీలించి, ప్రాథమికంగా ముద్దాయిలు నేరం చేశారన్న నిర్ణ యానికి వచ్చాననీ, కాబట్టి తన ముందు సాక్ష్యులను క్రాసు పరీక్ష చేయవలసిన అవసరం లేదనీ, ఎలాగూ సెషన్సు న్యాయస్థానంలో అది జరుగుతుందని చెపుతూ, వారి కోరికను నిరాకరిస్తూ ఆర్డరు ఇచ్చాడు.

ఈ ఆర్డరు మనకు సహేతుకమయిందనే అనిపించవచ్చు. కాని ప్రభుత్వ ఫైల్ (ఐ.ఓ.ఆర్, జె&ఆర్ 4494/1908) ప్రకారం, ఆ ఆర్డరు పూర్తిగా చట్ట విరుద్ధమయినది. బిర్లే ఈ విధంగా చేసిన చిన్న పొరపాటు, రెండు వారాల తరువాత అప్రూవర్ నరేంద్ర నాథ గోస్వామి హత్య చేయబడటంతో, అమిత ప్రాముఖ్యాన్ని సంతరించుకుంది.

గోస్వామిని క్రాసు పరీక్ష చేయటానికి అప్లికేషన్ దాఖలు కాకపోయినట్లైతే, గోస్వామి సాక్ష్యం ముద్దాయిలకు వ్యతిరేకంగా వాడబడటానికి అవకాశముంది. బిర్లే అనుమతి నిరాకరించటంతో, సాక్షి హత్యతో, అతని సాక్ష్యం చట్టరీత్యా, ముద్దాయిలకు వ్యతిరేకంగా వాడబడటానికి వీలు లేనిదయింది.

కాని ఆ ఆగస్టు 15, 1908 న మేజిస్ట్రేటు ఇంకా కొంచెం జాగ్రత్తగా ఉన్నట్లయితే, శ్రీఅరవిందులు నేరం చేయలేదన్న తీర్పు బహుశా వేరువిధంగా ఉండి ఉండేది సుమా.

అనువాదం: కాకుమాను తారానాథ్

(Notes of *Sri Aurobindo: Archives & Research* April 1991 p. 128)

Sri Aurobindo is an emanation of the Supreme who came on earth to announce the manifestation of a new race and a new world: the Supramental.

Let us prepare for it in all sincerity and eagerness.

The Mother

(*CWM* Vol. 13, p. 19)

ఆగస్టు 15 1909: శ్రీఅరవిందుల జన్మదిన సందేశము

శ్రీవారు చిన్నప్పటి నుంచి తనను ఏదో ఒక శక్తి ప్రేరేపిస్తున్నట్లు గమనించారు. విద్యాభ్యాసము ముగించుకుని ఇంగ్లండు నుంచి మాతృదేశం తిరిగి వచ్చేసరికి ఆ శక్తి యింకా స్పష్టమైంది. భారత దేశాన్ని ఉజ్వల భవిష్యత్తు వైపు నడిపిస్తున్న ఒక మహాశక్తిగా దానిని గుర్తించారు. *— సంపాదకుడు*

నా బాల్యదశ మిడిమిడి జ్ఞానస్థితిలోనే నా ఊహకు అందని ఒకానొక విపరీతమైన తపన గమనించాను. కాలక్రమేణా వయస్సుతో బాటు ఈ తపన గూడ తీవ్రమైంది. బాల్యదశకు చెందిన భయాందోళనలు, నేను, నాది యన్న స్వార్థచింతన మొ॥ అన్నీ అంతరించిపోయాయి. నేను మాతృదేశానికి తిరిగి వచ్చేసరికి (6-2-1883) మరింత తీవ్రమై నేను అనుభవించిన బాధలకు మూలకారణమైన నియంతృత్వ, అణచివేత పోకడలు, నాయొక్క లక్ష్యశుద్ధికి బాటలు వేశాయి. ఈశ్వరానుగ్రహం వల్ల దైవాంశ సంభూతుడైన ఒకానొక మానవరూపం ఈ జగత్తుపై అవతరించినప్పుడు ఒకానొక నూతనోత్తేజము జగత్తుపై ప్రజ్వలిస్తుందన్న మాట వాస్తవము. ఈ తరుణంలో నీవు మాతృదేశ సేవకై నడుముకట్టి అంకితమైపోవాలి. ఇదే నీ ప్రప్రథమ కర్తవ్యము. మన శక్తియుక్తులన్నీ మూటకట్టి ముందుకు దూకే తరుణం ఆసన్నమైంది. అయినా ఆందోళన చెందనవసరము లేదు. గత చరిత్రను పునరావృతం చేసుకొంటే ఇటువంటి ఉదాహరణలు కోకొల్లలు. శక్తిని కూడగట్టుకొని, ఆర్తితో పరమేశ్వరిని ఆరాధించాలి. ఈ దేశానికి దైవబలము తోడైంది. వెనుకకు తిరిగి చూసే అవసరం లేదు. మున్ముందు ఒకనాడు ఈ దైవబలము విజృంభిస్తుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: శ్రీ శరణ్

(*CWSA* Vol. 8, p. 178)

ఆగస్టు 15 1908: అమృత[1] జ్ఞాపకాలు

"ఆయన కళ్లు జ్యోతులల్లే మెరసిపోతున్నాయి. ఆయన దృష్టిని నా వైపు మరల్చినపుడు నాలో చీకటంతా మటుమాయమైపోయింది. ఆయన నాలోకి ప్రవేశించారు. నా యెదలో వారు ప్రతిష్ఠితమైనట్లనిపించింది." — అమృత

పాండిచ్చేరిలో యిప్పటి మిషన్ స్ట్రీట్‌ని అప్పట్లో మతకోయిల్ స్ట్రీట్ అనేవారు. ఆ వీధిలో ఒక పెంకుటింట్లో శ్రీఅరవిందులు ఆరు నెలల పాటు వున్నారు. ఇప్పుడా యిల్లు చాలా మారిపోయింది. అసలు గుర్తుపట్టలేము. ఆ యింట్లోనే శ్రీఅరవిందుల దర్శనం మొట్ట మొదటిసారి నాకు లభించింది. అదీ దూరం నించి మాత్రమే.

అప్పట్లో నేను ప్రతిరోజూ సాయంత్రం బీచ్‌లో రామస్వామి అయ్యంగారిని కలుస్తూ వుండేవాడిని. అయ్యంగారు శ్రీఅరవిందులు వుంటున్న యింట్లోనే వుండేవారు. అందుచేత ఎలాగైనా నాకు శ్రీఅరవిందుల దర్శనం చేయించమని రోజూ వారిని అడుగుతూ వుండేవాడిని. అలా కొన్నాళ్లు పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా ప్రయత్నించగా ప్రయత్నించగా చివరికి ఆయన మనసు కరిగి నేను తన గదికి రావడానికి మాత్రం అంగీకరించారు. అప్పట్లో మా పాఠశాలకి గురువారం, ఆదివారం రెండురోజులు సెలవులుండేవి. అయ్యంగారిని 4 గం॥ లకు ఆయన గదిలో కలవడం, 4 నుండి 5 వరకు మాట్లాడుతూ అక్కడే వుండి, 5 గంటలకి బీచ్‌కి పోయి యితర మిత్రుల్ని కలవడం జరిగేది.

అయ్యంగారి స్నేహం చేత శ్రీఅరవిందులవారి యిల్లు మా స్వంతయిల్లు లాగే అనిపించేది. అందుచేత ఆయన యింట్లో వున్నా

---

[1] కె. అమృత (జననం 1895) 1913 లో శ్రీఅరవిందులను కలిసేరు. అప్పుడతనికి 18 సం॥ లు 1919 లో అతని చదువు పూర్తయిన తరువాత శ్రీఅరవిందులతోను, శ్రీమాతతోను కలిసి వుండడం మొదలుపెట్టి జీవితకాలమంతా అంటే 1969 వరకు వారితోనే వున్నారు.

లేకపోయినా యెలాంటి సంకోచం, మొహమాటం వుండేదికాదు. అయినా ఆ గది దాటి వెళ్లడం సభ్యత కాదని యెక్కడికీ వెళ్లే వాడిని కాదు.

అలా రామస్వామిగారితో పరిచయం పెరిగినకొద్దీ శ్రీఅరవిందులవారితో వున్నవారందరి పేర్లూ తెలిసేయి. వారిలో ఒకరు యిప్పుడు కూడా యిక్కడే వున్నారు. ఆయన నళినీకాంత గుప్తా. గతించినవారిలో విజయకాంతన్ అనే తమిళపేరు పెట్టుకున్న బిజయ కుమార్ నాగ్, అందరూ 'సక్రా' అని పిలిచే సురేశ్చంద్ర చక్రవర్తి. సౌరేంద్రనాథ్ బోస్ పేరు మార్చుకోలేదు. వీరంతా బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానికి ఆచూకీ దొరకకుండా వుండేందుకు మారు పేర్లు పెట్టుకోవలసి వచ్చింది. నాగేంద్ర నాగ్, బిరేన్‌రాయ్ తరువాత వచ్చి అక్కడ వుండేవారు.

వీరిలో నాగేంద్రనాగ్ క్షయవ్యాధితో బాధపడుతూ వుండేవాడు. ఒక్కొక్కసారి శ్రీఅరవిందులు వెనక వాటానుండి బయటకొచ్చి, ముందు భాగం హాలులో పడుకున్న క్షయరోగి ప్రక్కనే అదే చాప మీద కూర్చొని, యేవో ప్రశ్నలు అడగడం, తరవాత తన గదికి వెళ్ళడం చూచేవాడిని. సాయంకాలాలు అయ్యంగారితో మాట్లాడుతున్నప్పుడు, యీ విధంగా శ్రీఅరవిందుల దర్శనం చాలా సార్లు లభించడం నా అదృష్టం. కాని దగ్గరకు వెళ్ళకుండానే యిలా జరిగేది. ఆ రోజుల్లో నాకు ఇంగ్లీషు మాట్లాడటం బాగా వచ్చేది కాదు. వెనక వాటా నుండి బయటకు వచ్చింది మొదలు తిరిగి వెళ్లేవరకు ఆయన యే పనికోసం వచ్చారో, ఆ పని పూర్తి చేసుకు వెళ్ళడమే తప్ప యితర యే విషయం మీద దృష్టి సారించేవారు కాదు. కాని యే చిన్న విషయం అతడి దృష్టి దాటి పోదని అక్కడి వారు అనేవారు.

ఆ సమయంలోనే నేను వొకటి రెండు సార్లు నన్ను శ్రీఅరవిందులకు పరిచయం చెయ్యమని అయ్యంగారిని బ్రతిమాలాను. కాని నా ప్రార్థనలు ఆయన పట్టించుకోలేదు.

1913 ఆగస్టు 15, శ్రీఅరవిందులవారి జన్మదినం దగ్గర పడింది. మరొక్కసారి అయ్యంగారిని వేడుకున్నాను. వారి జన్మ

దినం నాడు నన్ను వారి దగ్గరకు తీసుకువెళ్లమని కోరాను. "అద్భుతంగా వుంది. అలాగే" అంటూ వొప్పుకున్నారు. ఇక నా ఆనందానికి అవధులు లేవు.

ఆగస్టు 15 నాడు అయ్యంగారు నన్ను నాలుగున్నరకి రమ్మని చెప్పారు. అంతకంటె కాస్త ముందుగానే నేనక్కడికి చేరుకున్నాను. ఆహ్వానితులందరూ అన్ని వైపుల నుండీ రాసాగారు. 5 లేక 5-15 ని॥ అందరూ రావడం పూర్తయింది. ఇంట్లో మసకచీకటిని బట్టి సూర్యాస్తమయానికి యింకా గంట సమయం వుండి వుంటుంది. ఇంటికి ముందు భాగంలో వున్న హాలులో మూడు వైపులా 20 లేక 25 అరిటాకులు పరిచారు. అంతా పెళ్లి భోజనాల లాంటి యేర్పాట్లు చేసారు.

ముఖద్వారం మూసిన వెంటనే శ్రీఅరవిందులు హాలులో కొచ్చి ఒక పక్క నిల్చున్నారు. అక్కడున్న వారిలో ఒకరు వెళ్లి ఆయన మెడలో ఓ గులాబీ పూలదండ వేసారు. మిగిలినవారంతా చప్పట్లు కొట్టారు. శ్రీఅరవిందులు యింగ్లీషులో యేదో కాస్త మాట్లాడారు. ఇవన్నీ అస్పష్టంగానే జ్ఞాపకం చేసుకోగలుగుతున్నాను. ఆ క్షణాలలో పట్టరాని ఆనందంతో, వుద్వేగంతో గుండె వేగంతో కొట్టుకోడం చేత యీ అస్పష్టత యేర్పడి వుంటుంది.

సంతర్పణ భోజనానికి కూర్చున్నట్లు అందరం అరిటాకుల ముందు కూర్చున్నాం. శ్రీఅరవిందులు ప్రతి ఆకు ముందు నిల్చుని, అక్కడ కూర్చున్న వ్యక్తిని చూస్తూ వుంటే, వారి ప్రక్కనించే ఒకరు వచ్చి రకరకాల మిఠాయిలు, యితర వంటకాలు వడ్డించారు. ఇలా చివరి ఆకు, చివరి వ్యక్తి వరకూ నెమ్మదిగా ఆయన వెడుతూ వుంటే, వారిని చూస్తున్న సంతోషంతో నా కళ్లు నిండిపోయాయి.

ఆ ఆవరణలో ఒక పెద్ద కూజాతో నీళ్లు, దాని ప్రక్కనే ఒక గ్లాసు వుంచారు. అందరం భోజనాలు చేసి చేతులు కడుక్కొని కాస్సేపు మాటలలో పడ్డాము. వరండాలో ఒక బల్ల, దాని మీద ఓ గుడ్డ పరిచి ఉంది. శ్రీఅరవిందులు వచ్చి దాని ముందున్న కుర్చీలో ఆసీనులయ్యారు. తరువాత కార్యక్రమం కోసం బహుశా యెదురు

చూస్తున్నట్టున్నారు. అప్పటికి చీకటి పడింది. ఇంట్లో ప్రతి భాగం లోను వొకటీ, రెండు హరికేను లాంతర్లు వెలిగించి పెట్టారు. వచ్చిన అతిధులంతా వొక్కొక్కరూ, యిద్దరిద్దరూ, ముగ్గురు ముగ్గురుగా సెలవు తీసుకుని యిళ్లకు వెళ్లిపోయారు.

ఏం చెయ్యాలో తోచక నేను నిరీక్షిస్తూనే వున్నాను. అతిధులంతా వెళ్లిపోయాక అయ్యంగారు వచ్చి నాతో అన్నారు. "ఇంకా భారతి, శ్రీనివాసాచారి, వి.వి.యస్. అయ్యరు అనే ముగ్గురు పెద్దమనుమలు వచ్చి శ్రీఅరవిందులవారిని చూసి మాట్లాడవలసి వుంది. వారు వచ్చి వెళ్లేవరకూ వేచి వుండగలిగితే, అప్పటికి శ్రీఅరవిందులవారితో వుండే అయిదారుగురు మాత్రమే వుంటారు. అప్పుడాయన అనుమతిస్తే నిన్ను తీసుకెళ్లి పరిచయం చేస్తాను" అని చెప్పారు. నేను అంగీకరిస్తూ తలాడించాను. అప్పటికే ఏడు గంటలు కొట్టింది. "ఎందుకింత ఆలస్యమయిందని?" యింట్లోవాళ్లు అడుగుతారనే భయం ఓ మూల పీకుతున్నది. అయినా సాహసించి సరే అన్నాను.

అయ్యంగారు మళ్లీ మరొకసారి అడిగారు "నువ్వు శ్రీఅరవిందులవారిని పై ముగ్గురు పెద్దమనుష్యులతో చూస్తావా? లేక ఆయనతో వున్న అనుచరులతో చూస్తావా?" అని. ఎలా చూసినా శ్రీఅరవిందులు శ్రీఅరవిందులే కదా. రెండింటికీ తేడా యేమిటో తేల్చుకోలేక కాస్సేపు వూగిసలాడి చివరికి వారి అనుచరులతోనే చూస్తానని చెప్పేసాను. "అలా అయితే కాస్సేపు వేచి వుండు" అని అయ్యంగారు అక్కడి నించి వెళ్లిపోయారు.

8 గం॥ వరకు నేను వేచి వుండవలసి వచ్చింది. భారతి, శ్రీనివాసాచారి, అయ్యరు వచ్చి, వెళ్లిపోతూ నా వేపు తేరిపార చూసారు. నేనెవరో పోల్చుకోడాని కనుకుంటూ. అంత రాత్రివేళ నేనక్కడ వుండడం వారు వూహించలేదు. నేను శ్రీఅరవిందులతో వుండడానికి వచ్చానేమో అనే అనుమానం వారికి వచ్చినట్లుంది. అందుకే వారి ముఖాలలో ఆశ్చర్యం, సందేహం కలగలుపు భావాలు కదలాడాయి.

సుమారు 8 గం॥ 15 ని॥ లకు అయ్యంగారు నా వద్ద కొచ్చారు. "శ్రీఅరవిందుల వారి బల్ల ముందునించి వెళ్తూ, నువ్వా యన దర్శనం చేసుకోవచ్చు. మాట్లాడకుండా చేతులు కట్టుకుని వెళ్లు. ఆయన కుడివైపు నించి వెళ్తున్నప్పుడు కొద్దిసేపు ఆగి నమ స్కరించి నిశ్శబ్దంగా సెలవు తీసుకుని యింటికి వెళ్లిపో" అన్నారు. ఆ మాటలు యథాతథంగా నా మనసులో హత్తుకుపోయాయి.

ఇంతలో పిలుపొచ్చింది. నేను లేచి వెళ్లి శ్రీఅరవిందులవారి బల్లను సమీపించాను. ఇంటిపై కప్పునించి హరికేన్ లాంతరు వెలుగు ఒక ప్రక్కగా కొంతపడుతున్నది. ఆయన చుట్టూ ప్రద క్షిణ చేసినట్టు వెళ్లి ముందువైపు ఆగి నిల్చుని విధేయతతో రెండు చేతులు జోడించి నమస్కరించాను. అప్పుడాయన కళ్లు ఆ లైటు వెలుతురుకంటె కాంతివంతంగా మెరుస్తున్నాయి. ఆయన నా వైపు చూసారు. చూసిన మరుక్షణంలో నా వేదన, సంకోచం అన్నీ మటుమాయమయిపోయాయి. ఆయన మూర్తి నాలో పవిత్రదేవాల యంలో దైవమూర్తిలా ప్రతిష్ఠితమైపోయింది. నేనేం చేస్తున్నానో నాకు తెలియలేదు. భక్తిప్రపత్తులతో, వెనక్కి వెళ్లడం, ముందుకి రావడం యేదేదో చేస్తున్నాను. ఉండాలో, వెళ్లాలో నిర్ణయించుకో వాలనే స్పృహ కూడా లేకుండా పోయింది. అక్కడ నిల్చున్న వారిలో వొకరికి శ్రీఅరవిందులు తన దివ్యహస్తాలతో యేదో సంజ్ఞ చేసారు. మళ్లీ ప్రత్యేకంగా నాకొక లడ్డూ లభించింది. దానితో ఆయన నన్ను అనుగ్రహించినట్టు అనిపించింది. తరు వాత నేనాయన వద్ద సెలవు తీసుకుని యింటికి వెళ్లిపోయాను.

మూలం: అమృత

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

Reminiscences by Nolini Kanta Gupta and K. Amrita, pp. 156-59

మోతీలాల్ రాయ్‌కు శ్రీఅరవిందులు రాసిన లేఖ (1913) లోని కొన్ని అంశాలు

"నేను పరబ్రహ్మ సాక్షాత్కారమును పొందాను. అన్నమయకోశం కూడా అహంకారనివృత్తి పొందేందుకు యిక ఎంతో కాలం పట్టదు. ఈ పరమాత్మను జీవితంలో కూడా ప్రతిఫలింపజేసి మానవజీవితానికి భవిష్యబాటలు వేయాలి. సత్యయుగానికి నాంది పలకాలి. వేదాలు, ఉపనిషత్తుల అంతరార్థము నా కవగతమైనది" అంటారు శ్రీఅరవిందులు. — సంపాదకుడు

యోగసాధనలోను, నిత్యజీవితంలోను, ఆగస్టు 15 వ తేదీ నాకు ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించుకొంది. ఈ సంవత్సరం ఈ తేది ప్రాముఖ్యం మరింతైంది. నా సాధనంతా ఒక కొలిక్కి రావటమే కారణం. పరబ్రహ్మస్థితిని పొందటం, దీర్ఘకాలం సాక్షాత్కార స్థితిని పొందటమంటే యోగసాధన లక్ష్యాలు సాధించినట్లే. 'అహం' అంతరించిపోయింది. మిగిలింది అన్నమయకోశమైన ఈ శరీరం మాత్రమే. అయితే ద్వైత్యభావస్పర్శల నుంచి విముక్తి పొందేంత వరకు సాధన కొనసాగించాలి.

సైద్ధాంతిక జ్ఞానవిషయమంతా నాకు వంటబట్టింది. అందువల్ల ముమ్మందు, యోగాభ్యాస విషయములపై నా దృష్టి సారిస్తాను. ఆ జ్ఞాన, శక్తుల ప్రేరణతో నా కార్యసాధన ముందుకు పోతుంది. విషయమంతా అవగాహనకు వచ్చింది. నీవు నన్ను మార్గదర్శకునిగా ఎంచుకున్నావు కాబట్టి భవిష్యత్ప్రణాళిక నీ ముందుంచబోతున్నాను.

1. సనాతన ధర్మ విశ్లేషణ ఒక నూతన కోణంనుంచి విశదీకరించటం ప్రథమ కర్తవ్యమని భావిస్తున్నాను. త్రిముఖ వ్యూహంగా కొనసాగే ఈ కార్యక్రమం ఇటీవలే ప్రారంభమైంది. శ్రీకృష్ణుని కృపావిశేషం వల్ల వేదార్థం గ్రహించుకొన్నాను. అంతే కాదు. వేదవాఙ్మయ రహస్యాల నిగూఢ సత్యాలను దర్శింపచేసింది. నవ్యనిరుక్తమునకు బాటవేసి, వేదార్థ వివరణకు నూతన మార్గము

నకు శ్రీకారము చుట్టింది, ఈ కృపావిశేషమే ఉపనిషద్వ్యాఖ్యలకు దారితీసింది. ఈ దృష్ట్యా సర్వత్రా ఏకత్వమే భాసిస్తున్నదనీ, సనాతన ధర్మమునకు వేదాంతతత్త్వమే మూలమనీ ఈ లోకానికి వివరించటమే నా ధ్యేయము. అందువల్ల భారతదేశ జనజీవన సనాతనధర్మమే ఈ జగత్తుకు ఆయువుపట్టు యని, సనాతన ధర్మమే సర్వజనరక్ష యని అవగతమవుతుంది.

2. వేదవాఙ్మయ స్ఫూర్తితో ఒక నూతన సాధనామార్గమును స్థాపన చేసి, ముక్తికాంతా పరిణయంతో బాటు, సర్వజనులను యోగక్షేమ్ములుగా రూపొందించి, ఈ సృష్టిలో సత్యయుగమునకు నాంది పలకాలి. అందుకు తరుణం ఆసన్నమైంది. అయితే ముగింపు ఇప్పుడే కాదు. కలియుగాంతం వరకు ఈ సాధన కొనసాగిపోవాలి.

3. ఈ బృహత్కార్యానికి భారతవర్షమే కేంద్రబిందువు. భారతదేశాన్ని ఈ ప్రపంచంలో ఉచితస్థానంలో నిలువరించాలి. ఈ పునర్నిర్మాణానికి యోగమే ఉచితమైన సాధనము.

4. మహామనీషియే మన లక్ష్యము. ఈ లక్ష్యసాధనకు సమాజంలో అవసరమైన మార్పులు, చేర్పులు చేపట్టటం అవసరం.

నాయనా, పై వాక్యాలన్నీ చదువుకొని యోగసాధనకు భరతవాక్యం పలికినట్లనని భావించవద్దు. ఇదంతా ఒక రేఖా చిత్రము మాత్రమే. చేయవలసింది, సాధించవలసింది చాలా ఉన్నది. ముందుగా ఇంద్రియచాపల్యాలు, అహం నాశనం చేసుకొని, పరమేశ్వరునికి అంకితమైపోవాలి.

చివరగా ఒక్క మాట. నేను తలపెట్టిన ఈ కార్యక్రమములో కొందరు సాధకులను ఎంపికచేసి శక్తిపాతము చేయాలని ఆలోచిస్తున్నాను. అందుకు నా ప్రస్తుత నివాసం ఒక ప్రయోగశాల, ఒక నర్సరీ వంటిది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: శ్రీశరణ్

(*SABCL* Vol. 27, pp. 433-35)

15 ఆగస్టు 1914: 'ఆర్య' పత్రిక ప్రచురణ

ఆగస్టు 15 (1914)

ఇంతవరకు జీవితం సంసిద్ధమవుతూనే వున్నది. ఈ రోజు అది 'ఆర్య' ప్రచురణతో ప్రారంభమై చందాదారుల ప్రవాహంతో కొనసాగుతోంది.

(1914 ప్రారంభంలో మోతీలాల్‌రాయ్‌కి ఇలా వ్రాసారు.)

నేనూ, రిచర్డు ప్రచురణకర్తలుగా 'ఆర్య' ఒక క్రొత్త తత్త్వాన్ని ప్రతిపాదిస్తూ ఫ్రెంచి, ఇంగ్లీషు రెండు భాషలలో ప్రచురించబడుతుంది. ఫ్రాన్స్‌వారికి, భారతదేశం, ఇంగ్లండు, అమెరికా ప్రజలకు అందుబాటులోనికి రాబోతోంది. ఇందు వేదాల యొక్క కొంగొత్త సిద్ధాంతాలు, ఉపనిషత్తుల వివరణ, భాషాంతరీకరణ ఆవిష్కృతమవుతాయి. నాయొక్క యోగవిధానాలను ప్రతిపాదించే వ్యాసపరంపరతో పాటు ఉపనిషత్తుల ప్రాతిపదికగా మానవాళిని ముందుకు నడిపించే ఆదర్శజీవిత సిద్ధాంతాన్ని అందించే వైదిక తత్త్వంగా (ఆది శంకరుని అద్వైతం కాదు) రూపొందుతుంది. ప్రపంచంలో నేను చేయదలచుకున్న కార్యమునకు ఇది సిద్ధాంతరూపము.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: ఎస్. ఎస్. లక్ష్మి

(*CWSA* Vol. 10, p. 600; *SABCL* Vol. 27, pp. 455-56)

He has come to bid the earth to prepare for its luminous future.

The Mother

(*CWM* Vol. 13, p. 4)

15 ఆగస్టు 1923: శ్రీఅరవిందుల జన్మదిన ప్రసంగము

(ఎ.బి. పురాణిగారి జ్ఞాపకాలు [1])

ఈ రోజు అతిమానస సత్యానికి ప్రతీక. మన వేడుకలలో బహిరాడంబరము పనికి రాదు. బహిరార్భాటము వల్ల కొన్ని చౌకబారు శక్తులు విజృంభించి వాతావరణాన్ని విషపూరితం చేస్తాయి. అసలు సత్యాన్ని రానీయవు. నీ మనస్సులో, నీ మనస్సులోనే కాకుండా సర్వకోశములలోను పరమ ప్రశాంతత రాణించినప్పుడే ఆ మహాసత్యమును ఆహ్వానించగలుగుతావు. — *సంపాదకుడు*

నా జన్మదిన వేడుకలని ఇప్పటివరకూ ప్రాణికస్థాయిలోనే జరుపుతూ వచ్చాం. అందులో అంతర్లీనంగా అసలు కారణం బీజ రూపంలో వున్నప్పటికీ, దాన్ని వ్యక్తం చేసే విధానం మాత్రం ప్రాణికంగానే వుంది. ఇకనుంచీ, నా జన్మదినాన్నే జరిపితే, అది అతిమానససత్యాన్ని సూచించేందుకు తగినట్టుగా వుండాలి.

అతిమానససత్యం మన జీవితాల్లోకి ప్రసరించవలసి వుందని మీ అందరికీ తెలుసు. ఆ అతిమానస సత్యానికి ఈ నా జన్మదినం ఒక చిహ్నం. కానీ అది సంపూర్ణంగా వ్యక్తం కావడానికి చాలా అడ్డంకులున్నాయి. మన మనసు, మన ఆలోచనలు ఎటువంటివంటే, ఉన్నతస్థాయి నుంచి ప్రవహించే ఈ అతిమానస సత్యాన్ని తమ లక్ష్యాల కోసం వక్రీకరించ చూస్తాయి. అలాగే ప్రాణశక్తిస్థాయిలో కూడా ఆ ఉన్నతశక్తిని తమ కుత్సిత చర్యల కోసం మలచే గుణం వుంది. ఆ మహోన్నత అతిమానససత్యం మనలో సవ్యంగా పనిచెయ్యాలంటే, మన శరీరము, ప్రాణము,

---

[1] ఎ..బి. పురాణిని (1894-1965) గురించి. భారత జాతీయ ఉద్యమంలో శ్రీఅరవిందులు నాయకత్వం వహిస్తున్నప్పుడు ఎ.బి. పురాణి ఆయనవల్ల ప్రేరితులై గుజరాతులో ఉత్తేజభరితమైన యువ ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. తన 24 వ ఏట పాండిచ్చేరిలో శ్రీఅరవిందులను దర్శించి, 1923 లో అక్కడే స్థిరపడ్డారు.

మనసు – అన్నీ దానికి తగినంత స్వచ్ఛంగా వుండాలి. అవి కూడా అతిమానసస్థాయికి చేరుకోవాలి. కానీ సాధారణంగా నిమ్నస్థాయిలోని శక్తులు ఉన్నతస్థాయి సత్యాన్ని కానీ, శక్తులను కానీ, తమ లౌకిక, స్వార్థభరిత లక్ష్యాల కోసమే వాడుకో చూస్తాయి. ఉదాహరణకి – ఎవరైనా తమ జీవితాన్ని ఎప్పుడూ స్వార్థంతో నిండిన లౌకిక సుఖాల ననుభవించినప్పుడు కచ్చితంగా వారిచేత ఈ విశ్వశక్తులే (universal forces) అలా చేస్తున్నాయని తెలుసుకోవచ్చు.

పైనుంచి దిగి వస్తున్న మహాసత్యానికి అర్పణం అవడానికి మూడు విషయాలు గుర్తుంచుకోవాలి –

1. ఎటువంటి సంకోచాలు లేకుండా ఆ ప్రవాహానికి స్వాగతం పలకడం
2. అన్ని విధాలా దానికి లొంగిపోవడం
3. ఆ మార్గానికి అడ్డుగా వున్న అంశాలన్నింటినీ తొలగించడం.

ఇన్ని ఏళ్లుగా నేను అతిమానససత్య అవతరణ మార్గంలోని కష్టాలనీ, అవరోధాలనీ తెలుసుకుని తొలగిస్తూ మీకు మార్గం సుగమం చేసే ప్రయత్నంలోనే వున్నాను. ఇక ముందు నేను చేసే సహాయం మీరు దానిని అందుకునే సామర్థ్యంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మీరు ఎంత అందుకో గలిగితే, నేను అంత ఇవ్వగలను. ప్రతి సాధకుడికీ ప్రతి రోజూ ఒక నూతన అనుభూతి కలగాలని అనుకుంటారు. అది ఆ సత్యాన్ని మీలోకి ఆహ్వానించగల సంసిద్ధత మీద ఆధారపడుతుంది. సంపూర్ణ ఆత్మ సమర్పణ కాకపోయినా, మీలో ఎవరికైనా, ఎంతో కొంతయినా, నామమాత్రంగానైనా సరే, ఆ అతిమానససత్యం గురించి తెలిస్తే, నా జన్మదిన ఉద్దేశం సఫలమయినట్లే!

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

(*Evening Talks* by A.B.Purani 1995, pp. 483-86)

15 ఆగస్టు 1924
శ్రీఅరవిందుల జన్మదినోపన్యాసము

(శ్రీఅరవిందులు ప్రొద్దున 9.15 మళ్లీ సాయంత్రం 4 గం॥ లకు బయటకు వచ్చారు. మొదట 10-15 నిమిషాలు నిశ్శబ్దంగానే వున్నారు. తర్వాత 30-35 నిమిషాలు మాట్లాడారు. ఎ.బి. పురాణి గారు దానిని రాసిపెట్టుకున్నారు. ఆ విశేషాలు ఈ క్రింద పొందు పరుస్తున్నాము.)

నా పుట్టిన రోజు నాడు నేను మాట్లాడటము పరిపాటయిపోయింది. కాని అలా చేయకుండా నిశ్శబ్దంగా వుండటమే నాకు యిష్టం. ఎందుకంటే నోటితో చెప్పిన విషయాలు కేవలం మీ మనస్సునే స్పృశిస్తాయి. నిశ్శబ్దస్థితిలో అయితే నేను మీ అంతరంగాలను ప్రేరేపించగలను. మనం ఇక్కడ చేస్తున్న యోగము ఇతరులు చేస్తున్న యోగం కంటె కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలలో భిన్నము. మనిషిలోని ఏదో ఒక అంగాన్ని – మనస్సు, హృదయము, ఇచ్ఛాదులను ఎంచుకోవటమో లేక పురుష ప్రకృతులను వేరు చేయుటమో పాతయోగానికి చెందిన పద్ధతులు. దాని ద్వారా అనంతమైన జ్ఞానము, అనంతమైన ప్రేమ, అనంతమైన సౌంద ర్యము మొ॥ దివ్యానుభూతులు కలుగవచ్చును. లేదా మన ఈ గుప్పెడు మనస్సుకు, హృదయానికి జీవాత్మనికి (Individual pu-rusha) అతీతమైన బ్రాహ్మీస్థితిని పొందవచ్చును.

అనంత జ్ఞానము, దైవేచ్ఛ లేక ఆనందము యొక్క నిర్గుణ స్వరూపములను కూడ దర్శించవచ్చును. కాని మన మక్కడితో ఆగిపోము. వాటిని దాటి పోవాలి. మానవజ్ఞానమునకు అతీత మైన అనంత జ్ఞానము, మానవేచ్ఛకు మూలమైన అనంతశక్తి, మానవ హృదయమునకు పట్టుబడని అనంతానందములు మన లక్ష్యములు.

మనకు కావలసినది సృష్టిలో సర్వవ్యాప్తమైయున్న దైవము యొక్క నిర్గుణస్వరూపమొక్కటే కాదు. ఆయన సగుణ స్వరూప

మును కూడ మనము దర్శించాలి. నువ్వు నీ యొక్క నిజస్వరూపమును కనుక్కున్నప్పుడే అది సాధ్యము. నువ్వు నీ అంతరంగిక స్వరూపమును గురించి తెలుసుకోవాలి. అంతర్మనస్సు, అంతః ప్రాణికము, అంతర్భౌతికములనే వారి నిజస్వరూపమనుకొని చాలామంది పొరబడుతారు. కాని నీ నిజస్వరూపము వేరు. అది దైవముయొక్క పరమోచ్ఛస్థాయిని చూస్తుంది. శరీరధారియైన మానవుడు ఈ భౌతిక ప్రకృతిని అధిగమించి తన నిజస్వరూపమును అనగా అతిమానసలోకంలోని దివ్యస్వరూపమును పొందాలి. ప్రతిమానవుడు మూలతః దైవమే అయినప్పటికి భౌతిక అవతారంలో దైవము యొక్క పాక్షిక స్వరూపం మాత్రమే.

ఇదండీ మన యోగము యొక్క స్వరూపము. నీ దివ్య స్వరూపమును ఊరికే దర్శించినంత మాత్రాన సరిపోదు. దానిని నీ శరీరంలోకి తీసుకొచ్చి దానిని గూడా మార్చాలి. పాతయోగాలన్ని జీవితాన్ని మార్చలేకపోయాయి. ఆ యోగములు మనస్సును దాటిపోలేదు. కొన్ని దర్శనములు పొందినప్పటికి వాటికి మానసికరూపము నిచ్చి అంతటితో తృప్తిచెందేవారు. ఉదా: అనంత భూమికలను మనస్సుతో దర్శిస్తే సరిపోతుందా? ఈ భౌతికదేహము దివ్యప్రేమను భరించగలదా?

అందుకనే మనం ఆ దివ్యస్తరాలను దర్శించినంత మాత్రాన సరిపోదు. ఆ దివ్యజ్యోతి, దివ్యశక్త్యానందములను మన శరీరంలోకి దింపుకోవాలి. అప్పుడే మానవజీవితము – భౌతికజీవితం యొక్క స్వరూపము మారగలదు. మనము చేయవలసినది ఇది – ఈ శరీరం నుంచి కొంచెం దూరంగా నిలబడి జీవితంలో జరిగే ప్రతి విషయమును దివ్యచైతన్యంతో, ఆ దృష్టితో చూడాలి. (We must detach ourselves and observe all that is going on in the nature, not even the smallest movement, the most external act must remain unnoticed.)

మానసిక, ప్రాణిక స్తరములలో ఈ ప్రక్రియ ఎక్కువ కష్టమేమీ కాదు. కాని ప్రాణికభౌతికం (physical vital) లోను, భౌతిక స్థాయిలోకి వచ్చేవరకు ఇది చాలా కష్టమవుతుంది. ఎందుకంటే

ఇవన్నీ అజ్ఞానశక్తుల గుప్పిట్లో ఉన్నాయి. ఆ శక్తులే ఇక్కడ రాజ్యమేలుతున్నాయి. వాటి శాసనాన్ని మార్చడం చాలా కష్టం. పై నుంచి వచ్చిన దివ్యచైతన్యాన్ని అవి రానిస్తే కదా! అక్కడే అజ్ఞానాంధకారాలు మనని పూర్తిగా కప్పివేసి, కట్టేసి కదలనివ్వవు. ఈ స్థితిని మార్చాలంటే చాలా ఓర్పుకావాలి. ఈ భౌతిక ప్రాణికము, భౌతికము, ఉన్నత శాసనానికి (Higher Law) ఒప్పుకోవు. 'ఈ రాజ్యం మాది నువ్వెవరవు' అంటూ మానవ మనస్సును కూడా నమ్మిస్తాయి. మనిషి కూడా నిస్సహాయుడై వాటి చేతిలో కీలుబొమ్మై వాటితో పాటు వంతపాట పాడుతాడు! ఈ విధంగా ఆ శక్తులు సాధకుల మీద కూడా అధికారాన్ని చలాయిస్తాయి.

మరో విషయాన్ని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రాణికజీవుడు వెంటనే ఫలితాలు కావాలంటాడు. ప్రాణిక భౌతిక, మరియు భౌతిక స్తరాల్లో కూడా వెంటనే మార్పు కావాలంటాడు. కాని అది చాలా ప్రమాదాలకు దారితీస్తుంది. అందుకని నువ్వు చాలా జాగ్రత్తగా మసలుకోవాలి. దివ్యజ్యోతి, దివ్యశక్తులను దర్శించినప్పుడు నువ్వు వాటిని వశపరచుకోవాలని గాని, వాటి ద్వారా మార్పుచెందాలని ఏమాత్రం ప్రయత్నించకూడదు. ఆ మహాశక్తులు ఆవిష్కారమైనప్పుడు ఆ దేవతల ముందర సాగిలబడి వాటికి విధేయుడవై సమర్పించుకోవాలంతే. పాక్షికంగా జరిగే మార్పు కూడా మనకు వద్దు. *ఈ బాహ్యజీవితము మారాలనంటే ఆ దివ్యశక్తులను మన భౌతికలోకంలోకి ఆహ్వానించాలి. నీ మనస్సు ఎందుకూ పనికిరాదు. దానిని తీసి పక్కన పెట్టాలి.* పైనుంచి దివ్యశక్తిని, దివ్యజ్యోతిని, ఆనందాన్ని మనలోకి ఆహ్వానించాలి. "ఈ ప్రకృతిని మార్చండి మహాప్రభూ" అని నమస్కారం పెట్టాలి. అలా జరిగేందుకు నీలో ఏ కోశాన సందిగ్ధంగాని, వ్యతిరేకతగాని ఉండకూడదు. ఆ పరమ సత్యమే నీకు శరణాగతి. (This requires an essential utter sincerity in every part of the being, which can see clearly all that is going on in the being and which wants only the Truth and nothing but the Truth.)

దివ్యశక్తి దిగివచ్చి మనలో పనిచేయాల్నంటే అతిమానస లోకంలో ఉన్న నీ దివ్యస్వరూపాన్ని నువ్వు కనుక్కోవాలి. (The second condition of the Light coming down and governing even the smallest detail of life is that one must grow conscious of his Divine personality which is in the Supermind.)

కొంతమంది సాధకులు కొన్ని దివ్యానుభూతులను అను భవించి దాంతోనే తృప్తి చెందుతారు. అంతటితో ఆగకూడదు.

మరో విషయం. ఇక్కడ మన మందరం కలిసికట్టుగా ఒకే యోగాన్ని ఆచరిస్తూ ఒకే సత్యాన్ని శోధిస్తున్నాము. ఈ విధంగా మన మందరం కూడగట్టుకొని సాధన చేస్తున్న ఒక కూటమి. దాని వలన మనకు పరస్పర సహాయము లభించగలదు – లేక దిగజారటం కూడా జరుగుతుంది.

ఈ ప్రస్తుత మానవుడిని రూపాంతరీకరించి (transformation) నూతన మానవుని తయారుచేయాలంటే మనము ఆ దివ్య జ్యోతికి ద్వారములు తెరచిపెట్టాలి. ఆ దివ్యశక్తికి పూర్తిగా విధే యమైపోవాలి. నీలో చిత్తశుద్ధి పూర్తిగా రాణించినప్పుడు, ఆ దివ్యజ్యోతికి నీ ద్వారములను పూర్తిగా తెరచి దానికి సమర్పిం చుకున్నప్పుడు నీ చేతనాస్థాయి క్రమక్రమంగా అన్ని స్తరముల లోను పెరిగినప్పుడు – అప్పుడు గాని నువ్వు ఈ యోగానికి నిజ మైన సాధకుడవు కాలేవు.

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*Evening Talks with Sri Aurobindo* by A.B.Purani 1995, p. 486)

Sri Aurobindo has brought to the world the assurance of a divine future.

The Mother

(*CWM* Vol. 13, p. 4)

15 ఆగస్టు 1924: దర్శనము
పురాణిగారి జ్ఞాపకాలు

మన మెవ్వరం శ్రీఅరవిందులను వారి పుట్టినరోజు నాడు చూసి వారితో గడిపే భాగ్యమునకు నోచుకోలేదు. కాని పురాణిగారు ఆ అనుభవాన్ని ప్రత్యక్షంగా పొందారు. పొందటమే కాకుండా ఉన్నదున్నట్లుగా చాలా అద్భుతంగా వర్ణించి మన కందజేశారు. మనము దానిని చదివి, మళ్లీ మళ్లీ చదువుకొని ముగ్ధులమై దాని అంతరార్థాన్ని గ్రహించెదము గాక. — సంపాదకుడు

ఈ రోజు ఎంతటి సుదినము! ఏ వర్ణనలు, ఉపమానాలూ, ఎటువంటి పదజాలమూ ఈ ఆనందాన్ని అంచనా వేయలేవు. అది ఆగస్టు పదిహేనండీ – అంతే! Who can describe this day? Nothing can be added by the colours of imagination, poetic similies, and loaded epithets. It is enough to say, "It was the 15 th August." అదే అన్నిటినీ మించిన భావార్థాన్ని స్ఫురింపచేస్తుంది. మరే రోజూ కూడా ఈ దినంతో సాటిరావు. ఆశ్రమ మందెల్లడలా ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం అలముకొని ఉంది. ప్రతి వారి హృదయం భావావేశంతో ఉద్విగ్నమవుతూండగా అందరూ ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో మునిగి తేలుతున్నారు.

పరమ గురువు తన శిష్యులతో ఎన్నో రకాలుగా అనుబంధాలను, ఏర్పరచుకోవడం వారి విశిష్టతకు గుర్తు. అనుబంధాలు ఎంతో పటిష్ఠంగా ఉండటమే కాక, ప్రతి శిష్యుడూ గురువుగారు తనకు మాత్రమే స్వంతమనీ, తననే అమితంగా ప్రేమిస్తున్నారనీ నమ్ముతాడు. అది వాస్తవమేనన్నట్లు గురువు కూడా ప్రతి శిష్యునీ ఆ విధంగానే చూస్తాడు. ఇది వట్టి భ్రమగానీ, భ్రాంతిగానీ కాదు. నూటికి నూరు పాళ్లు సత్యం. దివ్యశక్తి ఒక ప్రేమమూర్తిగా ఆవిర్భవించినప్పుడు ఆ ప్రేమ సర్వత్రా వర్తిస్తుంది. ఆ ప్రేమమూర్తే శ్రీఅరవిందులు.

ఆశ్రమమంతా సమర్పణ భావం పరవళ్లు తొక్కుతోంది. సర్వసమర్పణానందంలో ఆశ్రమవాసులంతా తేలిపోతున్నారు. సర్వం అర్పించేస్తే తేలిక గాక మరేముంటుంది? నీ బరువు బాధ్యతలు వహించే వారున్నారంటే నీ కెంత హాయిగా ఉంటుంది? Each believes the Master loves him most and it is true that he loves each the most. This feeling in not an illusion or delusive self-hypnotism, but is quite real. The spontaneous dynamic law of the Supreme Truth which he embodies is love – divine love. In all the inmates the delight of surrender is overflowing – the bliss of surrender, its sparkle pervades all. All is given up, everything is surrendered. How free you feel! How light and unburdened you feel! ఆ దివ్య ప్రేమశక్తిని నమ్ముకుంటే నీకంతా సుఖమే. *ఆయనపై భారముంచి నువ్వుగా అనుకునే అల్పిష్టి తత్వాన్ని ఆయనకే అప్పగించేస్తే, దాని సంగతి ఆయనే చూసుకుంటాడు. నీకిక చీకూచింతా ఉండదు. ఆయనను నమ్మటమే నీ పని. దానికి పెద్ద ప్రయత్నమేమీ అక్కర్లేదు. ప్రేమతో అర్పణ చేసుకోవటమొక్కటే.* అది చాలా తేలిక.

ఇక్కడ అందరి ముఖాలు సమర్పణ వల్ల కలిగిన ఆనందంతో వెలిగిపోతున్నాయి. ఎక్కడ చూసినా ఆనందం వెల్లువలై ప్రవహిస్తుంటే, అందరూ అందులో మునిగి తేలుతున్నారు. ఆ ఆనందం బయటనుంచి వచ్చింది కాదు కదా! అయితే ఆ అపరిమితానందం ఎక్కడి నుంచి వస్తున్నట్లు?

ప్రాతఃకాలం నుంచే ఆశ్రమంలో కోలాహలం ప్రారంభమైంది. పూలు తేవటం, దండలు కట్టడం, అభ్యంగన స్నానాలు చేయడం, మిఠాయిలు తయారు చేయడం, ఒకటేమిటి? అంతా సందడే సందడి. అంతా శ్రీవారి దర్శనం కోసం తహతహ. ఒక్కొక్క క్షణం గడుస్తున్నకొద్దీ ఆరాటం ఎక్కువవుతోంది. వారిని రోజూ చూస్తూనే ఉన్నప్పటికీ ఈనాటి ఉద్విగ్నతకి కారణమేమిటి? అది ఒక పరమ దర్శనము. ఇవ్వాళ ఒక్కరొక్కరుగా వెళ్లి ఆయనను ప్రత్యేకంగా దర్శించుకోగల సుదినము. ఈ రోజు వివిధ

కార్యక్రమాల వల్ల చైతన్యం సాంద్రమవుతోంది. ఇక దర్శించు కునేది సాక్షాత్తు ఆ పరదైవతాన్నే. ఇదొక అపూర్వావకాశమే మరి! It is "Darshan" – we see him everyday, but today it is "Darshan"! Today each sees him individually, one after another. In the midst of these multiple activities the conciousness gets concentrated. Today is "Darshan" – not of a human being but of some Supreme Divinity. Today is the rare chance of seeing the Divine.

ఆ ఇదుగో, వారు వరండాలో కుర్చీలో కూర్చున్నారు. అది ఒక సింహాసనంలా ఉన్నది. ఆ కూర్చున్న తీరులోనే దివ్యత్వం ఉట్టిపడుతోంది. ఆ పరమ గురువు, ఆ మహర్షి హృదయంలో సాగరోత్తుంగ తరంగాల వంటి భావావేశ స్పందన స్పష్టమవు తోంది. అది శిష్యులపై కురవబోయే కరుణారస వాహినియా? అక్కడున్న వారికి మాత్రమే ఆ దివ్యత్వం అనుభవమౌతుంది. ఆ రసవాహినిలో దిగినవారు బయటకు రావటానికి ఇష్టపడటం ఉండదు – మెడలో తెలుపు, గులాబి రంగుల తామర పుష్ప మాలికలు ధరించి వారు గంభీరవదనంతో ఆ సింహాసనంపై ఆసీనులై ఉన్నారు. ఆ పువ్వులన్నీ శిష్యులు అర్పించిన చిరుకానుకలు కాబోలు. ఇక ఒక్కరొక్కరుగా స్పందించే హృదయాలతో ప్రార్థనలను, విన్నపాలను వారి ముందు కుమ్మరిస్తారు. *అయితే వారి కరుణామృతధారల వెల్లువలో అవన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి. వారి వారి మనస్సుల్లోని విశ్వాసరాహిత్యం, సందేహాలు మొదలైనవన్నీ మాయమైపోతాయి. మానవులకు కావలసిన అవసరాలన్నిటినీ ముందర తీర్చేసి ఆ తర్వాత తన ప్రేమ, కరుణామృతాలను నిరంతరాయంగా ప్రవహింప చేస్తారు.* వారు చూసే చూపు – అందునుంచి జాలువారే ప్రసన్నత పరవశాన్ని కలిగిస్తుంది. అది మరచిపోవడం ఎవరికి సాధ్యం? సంతత కరుణా కటాక్షాలను వెదజల్లే వారి దైవత్వానికి సాటి ఏది? అలౌకికమైన పరమేశ్వర తత్వం అంటే ఇది కాకపోతే మరెక్కడుంటుంది?

సాధారణంగా ఆయన మూర్తీభవించిన జ్ఞానస్వరూపమే. కానీ ఈ రోజు మాత్రం ఇంకొకరకంగా ఉన్నారు. మూర్తీభవిం

చిన ప్రేమతత్వంగా ఉన్నారు. కవివర్యుడు పరమప్రేమమూర్తిగా అవతరించారు. కళ్ళతోనే కుశలమడిగి కరుణాకటాక్షాలను కురిపిస్తున్నారు ఆ మహనీయమూర్తి! Man does wonders with his eyes and looks but to do so much diivinity is needed.

ఆయనను ఏమి అడగాలి? ప్రేమనా? ఆశీర్వచనాలా? మన వంటి అనర్హులను శిష్యులుగా చేరతీసింది చాలక ఇంకా ఇవన్నీ కూడా అడగడమా? అనంతత్వపు అంచుల దగ్గరున్న భావనతో ఆయన అరమోడ్పు కనులలోని వాత్సల్యాన్ని దర్శించినప్పుడు మన ఆత్మ శాశ్వతంగా ఆయన అధీనంలోకి వెళ్ళినట్లే. ఇదొక అనిర్వచనీయమైన దివ్యప్రేమ రహస్యము. దీన్ని వివరించడం సాధ్యమయే పనికాదు. వాస్తవమనేది ఎప్పటికీ నిజమే, అనుభవించి చూసేదే. ఇంతకంటె వివరించడం అసాధ్యం. The inexplicable mystery of divine love was here a tangible experience! Who can explain a fact? A fact is a fact and an experience. There is no explanation possible.

ఆయనకు ఏమి సమర్పించుకోవాలని మనస్సు మథనపడుతుంటే ఆయనను ఏమి అడగాలా అని హృదయం వెతుక్కుంటోంది. రెండింటికీ సమాధానాలు లేవు. ఏమి ఇవ్వాలనుకున్నా అది ఎంతో అల్పమనే భావన కల్గి మనస్సు మిన్నకుంటే, హృదయం తను అడుక్కోవటమేమిటని సిగ్గుపడి, అహం గాయపడిందనుకుంటుంది. అయితే ఈ కలవరపాటంతా ఎప్పటికి అంతమవుతుంది? చివరికి అడుక్కోవాలనుకునే హృదయమే నెగ్గుతుంది. అంతేకాక అక్కడ ఎవరిని ఏ విధంగా అనుగ్రహిస్తారో, ఏం జరుగుతుందోనని ఉత్సుకత కూడా ఉంది.

ఇదంతా కూడా దర్శనానికి ముందర పరిస్థితి. తీరా వారి ముందుకు వెళ్లేటప్పటికీ ఆ అహంభావము, ఆరాటం, రకరకాల ప్రశ్నలు, ఆలోచనలు, నిశ్చయాలు అన్నీ కూడా ఆ దివ్యదర్శనమనే నయాగరాలో కొట్టుకొనిపోయాయి. మూర్తీభవించిన దివ్య స్వరూపమే వారు. శుద్ధ స్ఫటికం వంటి పారదర్శకత, వారి హృదయపు స్వచ్ఛత; ఆ హృదయంలో కూడా పెల్లుబుకుతున్న

భావతరంగాలు. ఇక నోటి మాటలతో పని లేదు. ఒళ్ళు తెలియని స్థితిలో వారి పాదపద్మముల మీద సాగిలపడి హృదయం తనను తాను సమర్పించేసుకుంది. శరీరం తెలియచేసే భాష ఒక్కటే – సాష్టాంగ దండప్రణామములాచరించి సర్వసమర్పణ చేసుకొనుట, హృదయములోని ఆవేదన, కళ్ళలోనుంచి స్రవించే ఆనందభాష్పాలు, మొదలైనవన్నీ శరీరం వ్యక్తం చేయగల చేష్టలు, దైవత్వంతో నిండిన ఆ ప్రశాంతతను వర్ణించేదెలా? అందతా ఒక చక్కని అను భవము.

ప్రతివారూ సమతాస్థితిలో ఉండాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. అంతా నిశ్శబ్దాన్ని, నిశ్చలతనూ పాటిస్తున్నారు. అయితే ఇవ్వాళ పరవళ్లు తొక్కుతున్న ఆ దివ్యప్రేమ వీరు పెట్టుకున్న అదుపు లన్నిటినీ తుడిచిపెట్టేసింది. ఆత్మ ప్రశాంతంగా ఉన్నప్పటికీ బాహ్యప్రకృతి మాత్రం కొత్త నీరు ప్రవేశించినట్లే ఒక రకంగా అలజడికి గురైంది. తన తెలివితేటలేం పనికి రాలేదు. ఇంక అంతటా దివ్యప్రేమ వెల్లువ ఇంతకు మునుపు లభించని విధంగా దైవికవిజయం లోని నిరూఢత ఈనాడు ఆత్మకు విశదమైంది.

మధ్యాహ్నం భోజనశాలలో అందరం కలుసుకున్నాము. అంతా ఆనందంలో మునిగి తేలుతున్నాము. పారవశ్యం కలిగిస్తున్న సంతోషం. ఆనందసామ్రాజ్యమే రాజ్యమేలుతున్నట్లుంది. ఇంతటి రసానందకల్పన చేసిన ఆ దివ్యకళాకారునికి జోహార్లు.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు అందరం మామూలుగా[1] వరండాలో చేరాము. అంతా ఆశతో ఎదురు చూస్తూ కూర్చు న్నాము. అక్కడక్కడా గుసగుసలు తప్ప అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. అందరి మనస్సుల్లోనూ ఒకటే ఆలోచన కదులుతోంది. "వారెప్పుడు వస్తారు. వస్తారో రారో!" సరిగ్గా నాలుగు గంటల పది హేను నిమిషాలకు 'టిక్' మనే గడి చెరిచిన చప్పుడు నేడు కొత్తగా అనిపించింది. మెల్లిగా తలుపు తెరుచుకొని 'శ్రీవారు' అడుగు

[1] సాధారణంగా ప్రతి రోజూ ఆ సమయానికి అక్కడ శ్రీఅరవిందులను కలుసుకో వడం పరిపాటి.

పెట్టారు. వారి వెనుక శ్రీమాత ఎర్రంచుగల మీగడరంగు చీర కట్టుకొని కనిపించారు. వారు రోజూ కూర్చొనే విశాలమైన జపాన్ కుర్చీలో ఆసీనులైనారు. వారి కుడి పక్కన ఓ చిన్న స్టూల్‌మీద శ్రీమాత కూర్చున్నారు. అయిదు నిమిషాలపాటు నిశ్శబ్దం రాజ్య మేలింది.

ఆ తర్వాత ప్రతి ఒక్కరి పైనా విడివిడిగా దృష్టి సారించారు. మళ్ళీ అంతటా నిశ్శబ్దం. దివ్యమైన ఒక భావనా ప్రవాహం అంతటా వ్యాపించి అందరినీ ముంచెత్తింది. అనంతంగా ఈ ప్రవాహం ఇలాగే ఉండిపోతే ఎంత బాగుంటుంది. కానీ కాలం ఆగదు కదా! అందరూ దాన్నే ఆడిపోసుకుంటారు. పాపం దాని తప్పేముంది? నిజానికి ఇంతటి ప్రేమ, ఇంతటి ఆనందం ఆ దైవమే కల్పిస్తున్నప్పుడు కాలాన్ని కూడా అనంతత్వాన్ని పొందనీ. ప్రపంచమంతా దివ్యత్వం పొందుగాక! ఆ నిశ్శబ్దంలో ఇంకో బలమైన ఆకాంక్ష పెల్లుబుకుతోంది. దానికి వ్యక్తీకరణతో పని లేదు. అనంతకాలమంతా ఒక వెల్లువై ఆ నిశ్శబ్దంలో ప్రవహించి పోకూడదూ?

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామశాస్త్రి

(A.B. Purani: *Evening Talks with Sri Aurobindo* Third Edn. 1982, p. 486)

The help of Sri Aurobindo is constant: It is for us to know how to receive it

The Mother

(*CWM* Vol. 13, p. 13)

15 ఆగస్టు 1925:
శ్రీఅరవిందుల జన్మదిన ప్రసంగం

(ఎ.బి. పురాణీగారి స్మృతులు)

అతిమానసజీవిని, అతిమానస ప్రపంచాన్ని, అతిమానస ప్రకృతిని ఆవిష్కరించటం, జీవితంలో వాటిని అభివ్యక్తం చేయడం – ఇదే పూర్ణయోగ లక్ష్యం. కాని కొన్ని సర్వ సాధారణమైన పొరపాట్లు జరిగే అవకాశం వుంది. వాటి పట్ల మనం జాగ్రత్త వహించాలి. అణిమ, గరిమాది తంత్రశక్తులు, రుగ్మతలను నయం చేయడం, శరీరవ్యాపార నియంత్రణాదులను అతిమానసికంగా కొందరు భావిస్తున్నారు. ఈ శక్తులు దాగివున్న అంతస్తలీయ (subliminal) అంతస్సీమలలోకి తెలిసో తెలియక ప్రవేశించటం వలన లభిస్తాయి. యోగం గాని, అతిమనస్సు గాని తెలియని వ్యక్తులకు కూడా ఈ శక్తులు రావడం చాలాసార్లు చూస్తూనే ఉంటాము.

గతంలో ఈ పూర్ణయోగాన్ని అనేకసార్లు ఆచరించినట్లు ఒక పరంజ్యోతి (Light) అవరోహించి, అదృశ్యమైనట్లు కూడా ఒక భావన ఉంది. ఇది సత్యదూరం. అతిమానస భౌతికకాయన్ని ఇంతవరకూ ఎవరూ సాధించలేదు. ఒకవేళ సాధించివుంటే, అది వుండివుండేది కదా! అటువంటి పిచ్చి ఊహాలతో మన యోగానికి ఆటంకాలు సృష్టించరాదు.

అంతిమ రూపాంతర స్థితిని (ultimate transformation) వెల్లడించే తరుణం ఇంకా రాలేదు. శరీర వ్యాపారాల సరళిపై ప్రాణిక నియంత్రణ సాధించినందువల్ల చాలామంది పురాతన యోగి పుంగవులు సిద్ధులు పొందారు. ప్రాణశక్తితో శారీరక వ్యాపారాలను, శరీరతత్వాన్ని నియంత్రించడం – ఇటువంటి ప్రాణిక సిద్ధులు పొందడం ఈ యోగలక్ష్యం కాదు.

అన్ని భూమికలలోను, మనలోని చైతన్యాన్ని పరిపూర్ణంగా పరివర్తన చెందించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము. (What we are

attempting to achieve is a complete transformation of our entire being in all its planes of manifestation.) భౌతికశరీర పరివర్తన కాని, భౌతికశరీరంపై విజయంకాని పాతకాలపు యోగపద్ధతుల లక్ష్యం కాదు. పరివర్తన ఈ యోగపద్ధతులకు చిక్కలేదు.

మరో భావన ఉంది. సృష్టి యావత్తూ ఒకే భగవంతుడు కదా. ఆ 'ఏకం సత్' (చైతన్యాన్ని) తెలుసుకోవాలి. మన అన్ని చైతన్యభూమికలలోకి ఆ అనుభవం కొంతవరకు రావాలి. వేదాంత భావాలను బాగా నూరిపోసి, వంటపట్టించుకోవడం వల్ల కలిగిన పొరపాటు ఇది. ఒకే భగవత్ చైతన్యం ఉంది. ఆ సిద్ధిని పొందాలి నిజమే. కాని అక్కడితో ఆగిపోకూడదు. మన స్వరూపాన్ని పూర్తిగా రూపాంతరం చెందించాలి.

చైతన్యవంతులమై, స్పృహతో పరిణామం చెందడానికి ఒక ప్రయత్నం ఈ యోగం అనే భావన ఒకటి వుంది. పరమాత్మ ఈ పదార్థంలో (సృష్టిలో) అంతర్నిహితమై వున్నాడు. దానికి లోబడి వున్నట్లు అనిపిస్తుంది. పరిణామ ప్రక్రియవల్ల ప్రాణిక, మానసిక చైతన్యభూమికలు అభివ్యక్తమై రూపుదాల్చాయి. మనస్సు నుండి అతిమనస్సును పరిణమింపచేయడం ఈ ప్రయత్నం లక్ష్యం.

శరీరాన్ని (అన్నమయ పురుషుని) ప్రాణికంలోనికి, మనోమయకోశంలోకి, విజ్ఞానమయ (Supramental) ఆనందమయ చైతన్యభూమికలలోకి అధిరోహింప చేయుటం గూర్చి తైత్తిరీయ ఉపనిషత్తు ప్రవచిస్తుంది. అతిమనస్సును సిద్ధింపచేసుకున్నవాడు 'సూర్య' మణిద్వారం ద్వారా తప్పించుకుంటాడని మరో ఉపనిషత్తు వివరిస్తుంది.

అతిమనస్సును చేరిన పిమ్మట, అది ఎరుకతో జీవితంలోకి అవతరిస్తుందన్న భావన లేదు. అభివ్యక్త చైతన్యం అంతర్లయనం (involution) ప్రక్రియ ద్వారా అతిమనస్సుకు చెందిన సత్య చైతన్యంలోకి అంతర్నిక్షిప్తం అవుతుంది. దీనిని Involution అంటాము. అదే పరిపూర్ణత్వంతో అతిమనస్సు, మనోమయ, ప్రాణమయ, అన్నమయ కోశాలలోకి అవరోహిస్తుంది.

ఈ యోగసాధనలో ఒక అధిరోహణాక్రమం వుంది. అదే సర్వస్వం కాదు. అధిరోహణతోనే సంతృప్తి పడకూడదు. మన మనస్సు, ప్రాణం, శరీరాలను, మన ప్రకృతిని పరివర్తన చెందించి, వాటిని నియంత్రించే అతిమానస జ్యోతిర్నివహాన్ని సత్యాన్ని, సామరస్యాన్ని పూర్తిగా చైతన్యవంతులమై క్రిందికి తీసుకుని రావాలి. We want first to transform all our being into the Supramental nature. But that is not all, we have to call down and throw that Power upon the external life and establish the Truth and harmony there also.

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

(A.B. Purani: *Evening Talks with Sri Aurobindo* Third Edn. 1982, p. 496)

మనస్సు – అతిమనస్సు

(1925 ఆగస్టు 15 వ తేదీ సాయం సంభాషణలు
శ్రీ ఎ.బి. పురాణి స్మృతులు)

శిష్యుడు: మనస్సు నుండి అతిమనస్సు (supermind) పరివర్తనము – అతిమానసము నుండి ఇంకా ఉన్నతభూమికలకు చేరు మార్పుకన్నమరింత తీవ్రమైనదా?

శ్రీఅర: ఏమిటీ? అది అజ్ఞానభూమిక నుండి జ్ఞానభూమికకు అధిరోహించటంలోని ఓ కీలకమైన మెట్టు అని నీ ఉద్దేశమా?

శిష్యుడు: అవును.

శ్రీఅర: చూడు, మనస్సు విభజన ద్వారా పనిచేస్తుంది. సత్యాన్ని కూడా ఖండఖండాలుగ మాత్రమే చూస్తుంది. ఆ సత్య రీతులలో ఒక్కొక్క పర్యాయం ఒక్కొక్క దానినే గ్రహించగలుగుతుంది. కాని మనస్సు తాను గ్రహిం

చిన ఆ పాక్షిక భాగాన్నే పూర్ణసత్యంగా భావిస్తుంది. ఇలా గ్రహించడమే అసత్యమైనది, కపటమైనది.

అతిమానసం అటుల కాదు. అది సమ్మేళనాత్మకమైన ఐక్యాతాభూమిక. ఆ ఐక్యదృష్టితోనే అది విభజనను కూడ తెలుసుకొంటుంది. దైవం వైపు వెళ్ళడానికి మనకది అత్యంత దగ్గర దారి. అది మనస్సులో కూడ పని చేస్తుందన్న మాట నిజమే. కాని మనస్సులో నీవు సత్యాన్ని పాక్షికంగానే అన్వేషించి పాక్షికంగానే కనుగొంటావు. మనస్సు సత్యగ్రహణానికి ఒక ప్రయత్నమే కాని జ్ఞానం కాదు. మనస్సు జ్ఞానాన్ని అలా అలా ఉండవచ్చని సూచనప్రాయంగా చూపగలుగునే కాని జ్ఞానాన్ని పొందలేదు. అది సత్యాన్ని పూర్ణంగా ప్రకటింపజాలదు.

ప్రాణమయ భూమికలో కూడ అతిమానసం పని చేస్తుంది. అచట దాని స్వభావం సహజాతంతో కూడుకున్నది; కచ్చితమైనది. కాని అతిమనస్సుకు అత్యంత దగ్గర నున్న దాని కార్యం మరుగుపరుపబడి వుంటుంది. అతిమానసం అందుకు పూర్తిగా భిన్నమైనది. అది స్వయంప్రవర్తకమైనదని నీవు చెప్పవచ్చును. కాని అది యాంత్రికభావనలో కాదు. అది 'స్వయం క్రియాత్మక' సత్యం. ఒక్కసారి నీవు ఆ అతిమానస స్థాయికి చేరుకోగలిగితే నీ కిష్టమైతే నీవు 'సూర్యమణి ద్వారాల' ద్వారా క్రింది భూమికల నుండి తప్పించుకోవచ్చు. నీ వింకా యింకా ఉన్నత భూమికల పైకి పోగలిగితే సూర్యుని అవసరం లేనట్టి భూమికను చేరుకొనగలవు. కాని అతిమానసమును భౌతికభూమికల లోనికి అవతరింపచేయగలిగినపుడు మాత్రమే అదంతా సులభమవుతుంది; సాధ్యమవుతుంది. దాని తర్వాత నీ వికాసము సహజమైన, సులభమైన పెరుగుదలతో సాగిపోతుంది. అయితే యిదంతా యీ క్రింది

భూమికలైన మనఃప్రాణిక దేహాలలో నిరంతర పోరాటంగానే వుంటుంది.

నువ్వు ఎప్పుడైతే అతిమానసస్థాయికి చేరుకుంటావో నీకు అప్పుడిక ఆలోచనలతో పని లేదు. అతిమానసంలో నీవు ఆలోచించవలసిన అవసరమే వుండదు. అట్లని అసలు తలపులు వుండవనికాని, అదంతా ఖాళీ అనీ శూన్యమనీ అర్థం కాదు. అక్కడ మరొక విధమైన శక్తి పనిచేస్తుంది.

శిష్యుడు: ఎలా?

శ్రీఅర: 'ఎలానో' నీవు అర్థం చేసుకొనలేవు.

శిష్యుడు: కాని ఆలోచన లేకపోతే మనస్సెలా పని చేస్తుంది?

శ్రీఅర: నీవు మనస్సులో ఒక అంశం నుండి మరొక అంశానికి – దాన్నుండి మరో అంశానికి అలా అలానే చింతిస్తావు. అంతట వాటన్నింటిని కలుపుకొని కార్యకారణ సంబంధాలతో ముడిపెడతావు. మరి వందలాది యిచ్ఛలు వాటి వివరణలను ప్రదర్శిస్తూ ఒకేసారి ఒక్క సెకండ్ లోపుగా వెలువడుతాయనుకో. దాన్ని నీ వూహించగలవా? అదే అతిమానసభావన అంటే.

శిష్యుడు: ఓ! నేను దాన్ని వూహింపగలను.

శ్రీఅర: నిజమే, నీవు వూహించగలవు కాని, నువ్వు అనుభవిస్తే తప్ప ఆ విషయభావనను అనుభూతి నందజాలవు.

శిష్యుడు: అతిమనస్సు యొక్క మరొక లక్షణాన్ని మాకు అందిస్తారా?

శ్రీఅర: మరో లక్షణాన్నా! అది అలా మనస్సుతో గ్రహించేది కాదు సుమా!

శిష్యుడు: అయినప్పటికీ అది మాకు కొంత సహాయకారిగా వుండొచ్చునేమో కదా!

శ్రీఅర: సరే. ఉదాహరణకు ఒకే సమయంలో పరిపూర్ణ విశ్రాంతి, పరిపూర్ణ క్రియాకలాపము – అన్న భావాన్ని నువ్వు ఆలోచింపగలవా?

శిష్యుడు: మనఃశ్శక్తులన్నీ వాటికి సంబంధించిన లేక వాటి కనుగుణంగా వుండే వాటి ప్రతిరూపాలను అతిమానసంలో కలిగి వుంటాయనడం నిజమేనా?

శ్రీఅర: 'ఆర్య' లో నేను చెప్పినదదే. 'ఆర్య' నేను అతిమానసపు పొలిమేరల నుండి వ్రాసినది. ప్రతి ఒక్కరు ఆ స్థాయి ద్వారా పయనించాల్సిందే. మానవహేతువునకు అనుగుణంగా వుండే దైవహేతువు వుందనుట నిజమే (It is true that corresponding to Reason there is what may be called the Divine Reason.) ఆ దైవహేతువుగా పని చేసేది అతిమానస ప్రక్రియ నుండి ఉత్పన్నమైనదని చెప్పవచ్చు. కాని అది పూర్తిగా భిన్నమైనది. నేను దీన్నంతా మనఃస్థాయికి అనుగుణంగా అందిస్తున్నాను. నేను నీకు అతిమానస ప్రతిరూపాలను మాత్రమే యివ్వగలను. కాని అది అతిమానసస్థాయిలో అచ్చంగా అలాంటిదే కాదు. ఉదాహరణకు మానవ హేతువు కార్యకారణాన్ని కనుగొని – ఆ రెంటినీ ఒక్కటిగ కలుపుతుంది. కాని దైవహేతువు వాటన్నింటినీ సరైన సంబంధంలో వుంచుతుంది. ఇలా మనస్సు కనుగుణంగా వర్ణింపజాలని విషయాలు యింకా వున్నాయి.

శిష్యుడు: ఉదాహరణకు

శ్రీఅర: పరస్పర విరుద్ధాల మధ్య సామరస్యం – ఉదాహరణకు పరిపూర్ణ నిశ్శబ్దత, పరిపూర్ణ భావప్రకటనల మధ్య సామరస్యతను నీ మనస్సున కనుగుణంగా వివరింపగలవా?

అనువాదం: బి. నరసింహయ్య

(A.B. Purani: *Evening Talks with Sri Aurobindo* Third Edn. 1982, p. 500)

అతిమానసశక్తి అవరోహణకు అవసరమగు ప్రపంచ పరిస్థితులు

(ఆగస్టు 15, 1925 నాటి సాయంసంభాషణల నుండి
శ్రీ ఎ.బి. పురాణిగారి జ్ఞాపకాలు)

శిష్యుడు: అతిమానసశక్తి అవరోహణకు ప్రపంచ పరిస్థితులు గతంలో కన్న యిప్పుడు ఎక్కువ అనుకూలంగా ఉన్నాయన్నారు, ఎందుకని?

శ్రీఅర: మొదటిది, భౌతికశాస్త్ర విజ్ఞానము కట్టలు తెంచుకొని విపరీతంగా పెరిగిపోతోంది.

రెండవది, బాహ్య అంతరంగిక మానసికస్థాయిల మధ్య తెరలను, బాహ్య అంతరంగిక, ప్రాణికస్థాయిల మధ్య తెరలను బాహ్య అంతరంగ భౌతికస్థాయిల మధ్య కూడ నెలకొనియున్న అడ్డుతెరలను తొలగించు దిశగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రయత్నం జరుగుచున్నది. తత్ఫలితంగా చాలామందిలో ఆత్మజ్ఞానం వెల్లివిరుస్తోంది.

మూడవది, గతంలో ఎప్పుడూ లేనంతగా ప్రాణికశక్తులు భౌతికముపై తమ పట్టు బిగించుటకు ప్రయత్నిస్తున్నవి. మహోన్నత సత్యము అవతరించే ఈ సమయములో కొన్ని రాక్షసశక్తులు పైకి వచ్చి విలయతాండవ మాడుతాయి. మతిభ్రమించినవారి సంఖ్య పెరుగుట, భూకంపాలు సంభవించుట మొదలగు ఎన్నో విపరీత సంఘటనలు గోచరిస్తాయి. అదేగాక, ఆధునిక శాస్త్రపరిజ్ఞానముతో కనుగొన్న విమానములు, రైల్వే, టెలిగ్రాఫ్ లాంటి సాధనాల మూలంగా యావత్ప్రపంచము ఏకమవుతోంది. అట్టి ఐక్యత దివ్యసత్యావతరణకు అనువగు స్థితి, మనకు సమస్య కూడాను.

నాల్గవది, అధికసంఖ్యాకులను వశపరచుకొని గడగడలాడించగల వ్యక్తులు కొంతమంది తలెత్తుట.

ప్రపంచ పరిస్థితులు ఎక్కువ సన్నద్ధమై వున్నాయను టకు, యివి కొన్ని సంకేతాలు. గతంలో చేయబడిన ప్రయత్నాల గురించి మనకేమీ తెలియదు. కాని ప్రస్తుతం మనం గమనించ గలిగినంత వరకు అట్టి ప్రయత్నం సల్పుటకు తగిన పరిస్థితులున్నాయన వచ్చును.

శిష్యుడు: ప్రపంచశక్తులను గూర్చిన పరిజ్ఞానము యోగములో అవసరమగు అంశమని భావిస్తారా?

శ్రీఅర: అవును! నీవు ప్రపంచశక్తులతో వ్యవహరించవలసి వుంటుంది. ఎందుకంటే, వాటంతట అవి, ముఖ్యంగా ప్రతికూలశక్తులు వాటి ప్రభావాన్ని చవిచూపిస్తాయి గనుక. అదే విధంగా సాయపడే శక్తుల గురించి కూడ నీకు అవగాహన కలగాలి. వ్యక్తిగత సాధన జరుపు తున్నప్పుడు కూడ యీ ప్రపంచశక్తులు తమకు తాముగా సాధకుడి అనుభవంలోకి వస్తాయి. నీవు పురోగతి సాధించిన కొద్దీ తప్పనిసరిగా వాటి ధోరణి మార్పు చెందుతుంది. ప్రపంచ శక్తుల గమనము నిమ్న స్తరాలలో ఆరంభం కాదు. చాల ఉన్నతస్థాయిలో ఆరం భమౌతుంది. అన్ని నిర్ణయాలు ఉన్నతస్థాయిలోనే తీసు కోబడతాయనునది నిజమే గాని, వాటికి సంబంధిం చిన స్తరాలలో వాటిని తెలుసుకొన వీలుపడదు. స్తరాల మధ్య ఒక అడ్డుతెర వేయబడింది. ప్రతి స్తరానికి తన స్వంత నిర్ణయం తీసుకునే స్వేచ్ఛ యివ్వబడింది. పోరాటంపై నిర్ణయం, పోరాడే శక్తులకు వదిలివేయ బడింది. పోరాటం ఒక కీలకదశకు చేరినప్పుడు మాత్రమే, ఉన్నతస్థాయిలో తీసుకోబడిన నిర్ణయం వెల్లడవుతుంది. అల్పజ్ఞాన సముపార్జనా యత్నమే నీలో ఉన్నత జ్ఞానాభివృద్ధిని సాధించుటకు తోడ్పడుతుంది.

శిష్యుడు: సాధకుల బాధ్యత ఏమిటి?

శ్రీఅర: ఏకైక లక్ష్యముగల ఆకాంక్షతో ఈ ప్రయత్నానికి నీవు తోడ్పడవచ్చు. ఈ లక్ష్యసాధనలో అడ్డువచ్చిన దాని నంతా తిరస్కరించాలి. కాని, అలా చేయుటకు బదులు, ప్రతికూలశక్తుల సలహాలను స్వీకరిస్తూ, వాటి మంత్ర జపం చేస్తూ కూర్చుంటే, నీకు యితరులకు కూడ యిది సాధ్యపడదనే భావన కలుగుతుంది. అప్పుడు ఆ ప్రతికూల శక్తులకే దోహదపడిన వాడవవుతావు.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

(A.B. Purani: *Evening Talks with Sri Aurobindo* Third Edn. 1982, p. 503)

మేరీ మాత అభ్యుత్థానానికీ శ్రీఅరవిందుల జన్మదినానికీ గల సంబంధం

(శ్రీ అనిల్ బరన్‌గారి జ్ఞాపకాల ఆధారంగా)

1926 ఆగస్టు 30

ఆగస్టు 15 విశిష్టత – అది మేరీ మాత (Virgin Mary) పునీతమైన రోజు – భౌతిక ప్రకృతి దివ్యత్వాన్ని సంతరించుకున్న రోజు. మేరీమాత ప్రకృతికి చిహ్నము – ఏసు (Jesus) మానవునిలో ఆవిర్భవించిన దివ్యాత్మ. కేథలిక్ మతాధికారులకు ఈ అంతరార్థం తెలుసు. అయితే దానిని బయటపెట్టరు.

శ్రీఅరవిందులు

*

1956 ఆగస్టు 15

ప్రశ్న: శ్రీఅరవిందుల జన్మదినానికీ, కేథలిక్ చర్చిలో జరిగే మేరీమాత దివ్య ఉత్థాన వేడుకలకీ ఏమన్నా సంబంధం వుందా?

శ్రీమాత: కచ్చితంగా ఉంది. అది శ్రీఅరవిందులే చెప్పారు. మేరీ మాత ఉత్థానమనగా భౌతిక పదార్థపు దివ్యీకరణమే (divinisation of Matter) ఇదే ఆఖరి అవతార ఉద్దేశం కూడా.

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

(*Sri Aurobindo Circle*, 1985 p. 63; *CWM* Vol. 8, p. 270))

ఆగస్టు 15 న మన కర్తవ్యము

29-7-1926 నాటి సాయంకాలం కబుర్లు)

(అనిల్ బరన్ స్మృతి కిరణాలు)

శిష్యుడు: ఆగస్టు 15 వ తేదీ మీ జన్మదినంగా పాటించడం వెనుకగల విశిష్టత ఏమిటి?

శ్రీఅర: అది కేవలం ఒక సాంప్రదాయం – కొన్ని సంఘటనలను జ్ఞాపకం చేసుకునే పద్ధతి అంతే. ఎప్పుడైతే మనం ఏకాగ్రతతో ధ్యానం చెయ్యడం మొదలుపెడతామో అప్పుడు ఓ ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక వికాసాన్ని పొందే వాతావరణం ఏర్పడుతుంది. నిజానికి, ఆగస్టు 15 కానీ, దానికి చేరువగా మరొక తేదీ కానీ నేను ధ్యానం చేసినప్పుడు 'కొత్త వెలుగు' నాలోకి అవరోహించిన అనుభవం కలిగింది.

శిష్యుడు: ఆగస్టు 15 న కొంత జ్ఞానవికాసం కలుగుతుందని మేము భావిస్తున్నాము.

శ్రీఅర: ఇక్కడ ఉన్నవారు సృష్టించే పరిస్థితులపై అది ఆధారపడి వుంటుంది. వారిలో విస్తృతమైన ప్రశాంతి, అనుకూల వైఖరి వుంటే, తప్పకుండా ఉన్నతభూమికల లోని కాంతికిరణాలు దిగివస్తాయి. కాని అది ఏదో ఒక నిర్దిష్టమైన రోజుపై ఆధారపడి వుండదు. సరియైన పరిస్థితులు గనుక వుంటే ఏ రోజునైనా అది సంభవం కావచ్చును. (That depends on the conditions to be

created by those who are here. If they can have a widespread calm and a receptive attitude, then higher things may descend. But it does not depend on any particular day, it may occur any day when the proper conditions are created.

గత రెండు ఏళ్లలో ఆగస్టు 15 న ప్రాణిక చీకటిశక్తుల దుష్టలీలా ఖేలనాన్ని నేను గమనించాను. అప్పుడు అసలు ఆధ్యాత్మిక వికాసం కనపడలేదు. ఆ రోజు అల్లకల్లోలంగా వుంది. మొదటి కారణం – మామూలు పుట్టినరోజు తతంగాలు, విందుల హడావుడి. రెండవ కారణం – అన్ని రకాల మనుష్యులు వస్తారు. అక్కడి ప్రశాంత వాతావరణాన్ని వారు తట్టుకోలేక యథేచ్ఛగా ప్రవర్తించి, ఇతరుల శాంతిని కల్లోలితం చేస్తారు. ఆ రోజు మాత్రం ప్రశాంతంగా గడపాలి. మేధస్సు అడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పడానికి బదులు అతిమానస నిశ్శబ్దంతో మాట్లాడతాను మీతో.

శిష్యుడు: పూలదండలు వేయడానికి మీకు అభ్యంతరం లేదను కుంటాను?

శ్రీఅర: తప్పకుండా ఉంది.

శిష్యుడు: ఆగస్టు 15 న మమ్మల్ని కర్తవ్యోన్ముఖుల్ని చేసే ఒక కార్యప్రణాళికను ఇవ్వండి.

శ్రీఅర: నేను ప్రణాళికలను వేయను.

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

Open to Sri Aurobindo's consciousness and let it transform your life.

The Mother

(*CWM* Vol. 13, p. 14)

సమాచార పత్రం

15 ఆగస్టు 2005 నాడు శ్రీఅరవిందుల 133 వ జన్మదిన మహో త్సవము జరుపబడును. 12-14 ఆగస్టు తేదీలలో శ్రీఅరవింద సొసైటీ వార్షిక సమావేశములు. 2) 17-26 ఆగస్టు తేదీలలో డా॥ ఎమ్. వి. నడ్కర్ణిగారు 'శ్రీఅరవిందుల గీతావ్యాసములు' పై ఒక స్వాధ్యాయ శిబిరమును ఉదయం 9-10, 10 to 11-45 గం॥ వేళలలో నడిపెదరు. దీనికందరు ఆహ్వానితులే.

అన్నామలై యూనివర్సిటీవారు దూరవిద్యాకార్యక్రమము లలో శ్రీమాతారవిందుల పూర్ణయోగమును ఒక పఠనాంశముగా చేర్చియున్నారు. 130 మంది విద్యార్థులు మార్చి, ఏప్రిల్ 2005 మాసాలలో సొసైటీ ఆఫీసుకు వచ్చినప్పుడు వారికి కొన్ని బోధనా తరగతులు నిర్వహించబడినవి. ముంబైలో టైమ్సు ఆఫ్ ఇండియా భవనములో డా॥ ఎమ్.వి. నడ్కర్ని గారు 3-5 మే తేదీలలో 'Can India ever be Great again', 'Transhumanism – Spiritual vs Technological' and 'The Future of Humanity' అనే విషయములపై మూడు ఉపన్యాసములు ఇచ్చిరి. 'Art in Savitri' పై 6-9 మే తేదీ లలో మధులిక (Worli) లో నాలుగు ఉపన్యాసములు ఇచ్చిరి. J.B. Petit School and The Divine Grace Youth Academy లోని విద్యార్థులతో డా॥ నడ్కర్నిగారు కొంతసేపు యిష్టాగోష్ఠి సలిపిరి.

కేంద్రముల, శాఖల వార్తలు

పూనె (మహారాష్ట్ర) లో 11 మే, 2005 నాడు డా॥ ఎమ్.వి. నడ్కర్నిగారు రెండు ఉపన్యాసము లిచ్చిరి. ఖమ్మంలో 24-25 ఏప్రిల్ తేదీలలో వారి 25 వ వార్షికోత్సవమును జరుపుకొనిరి. పుష్పముల ప్రదర్శన, శ్రీ కొంగర భాస్కరరావు, శ్రీ కోటా వెంక టేశ్వరరావు, గోవర్ధనరావు, శ్రీమతి పి. లీలావతి, ఐ. త్రివేణి గార్ల ఉపన్యాసములు అందలి ముఖ్యాంశములు. అన్నై నగర్ (చెన్నై) కేంద్రమువారు 28 ఏప్రిల్ – 9 మే 2005 తేదీలలో ఒక పుస్తక ప్రదర్శనలో పాల్గొనిరి.